

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

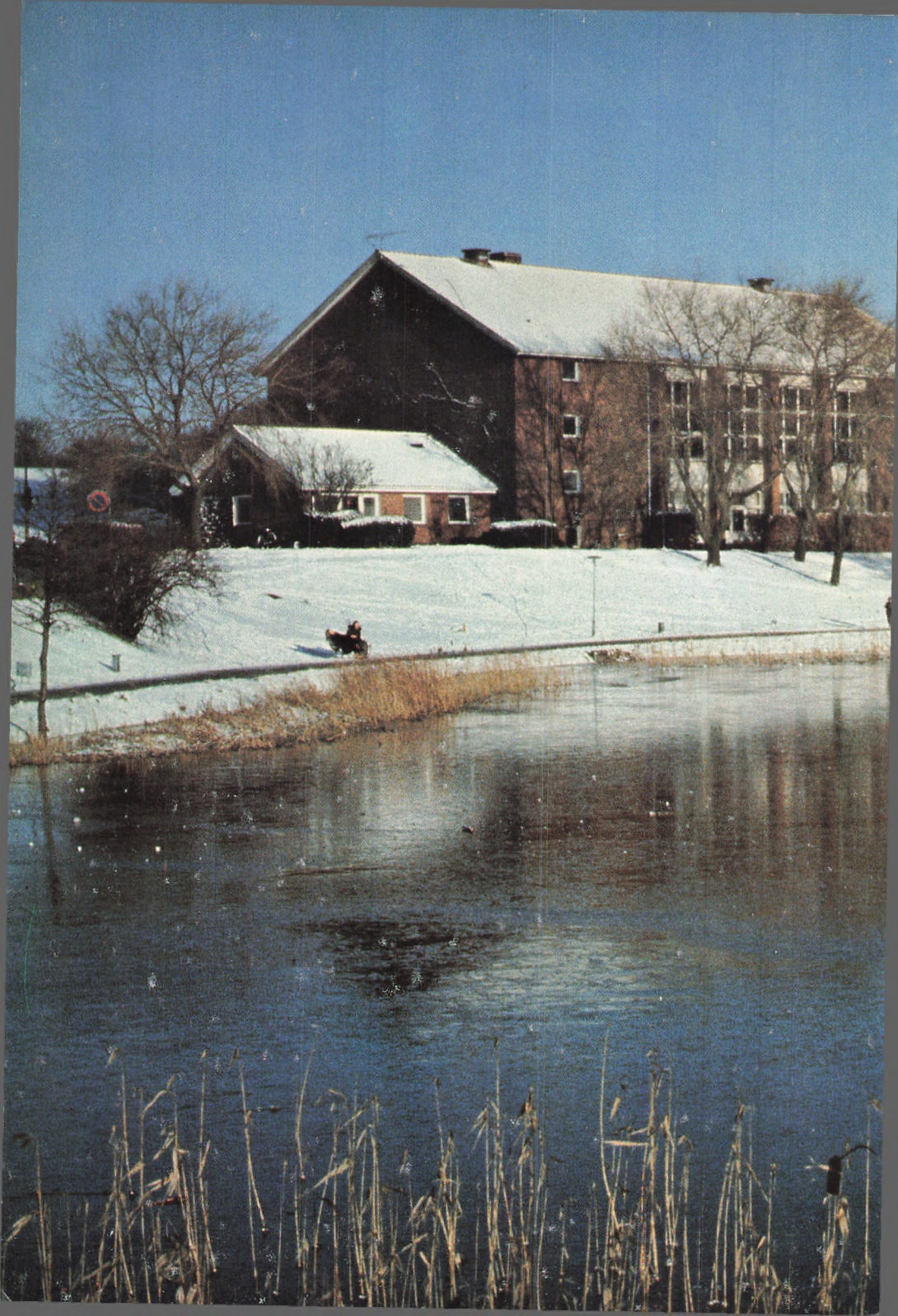
Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

**FREDERIKSBORG STATSSKOLE
1630 - 1980**

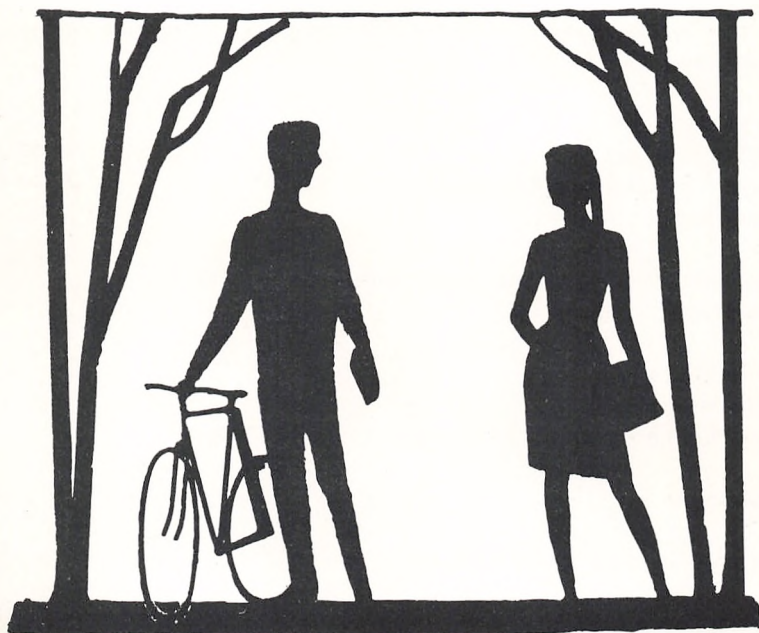
FREDERIKSBORG STATSSKOLE 350 ÅR

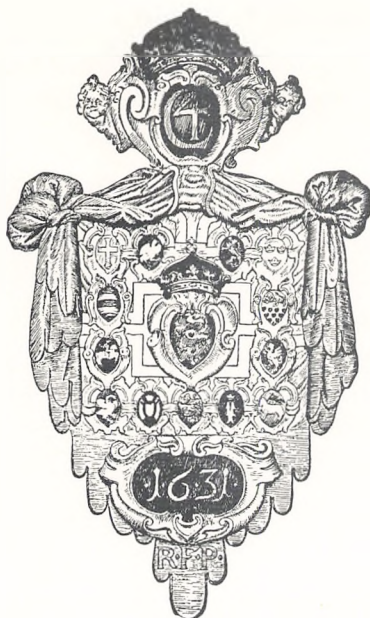
Den 29. marts 1630 underskrev Christian IV den fundats der blev starten på Christian IV.s latinske skole i Hillerød - senere Frederiksborg Statsskole.

En rund fødselsdag skal naturligvis fejres, og skolen har valgt bl.a. at gøre det gennem udgivelse af et festskrift, der foruden at indeholde årsskriftet 1979/80 rummer et rids af skolens historie fra 1930 til 1980. Derved er skrevet en up-to-date videreførelse af Bjørn Kornerups bog »Frederiksborg Statsskoles Historie 1630-1930«.

Idet festskriftet herved overgives til læserne, vil jeg gerne på skolens vegne takke lektorerne Jørgen Bjernum, Kirsten Røder og Bent Vincentzen for de historiske artikler, lærer Birgit Kjeldmand for fotografier og lay-out og lektor Viggo Petersen for redaktion af festskriftet.

Jørgen Olsen

INDHOLD

Indledning.

De første 25 år

ved Jørgen Bjernum.

Skolen i kriseår og brydningstider.

Besættelse og efterkrigstid.

Frederiksborg Statsskoles bygningshistorie 1930-1980

ved Bent Vincentzen.

De sidste 25 år

ved Kirsien Røder.

Fra elitær børneskole til en af ungdomsuddannelserne.

Slutning.

Fortegnelse over lærerpersonalet 1930-1980.

Årsberetning 1979/80.

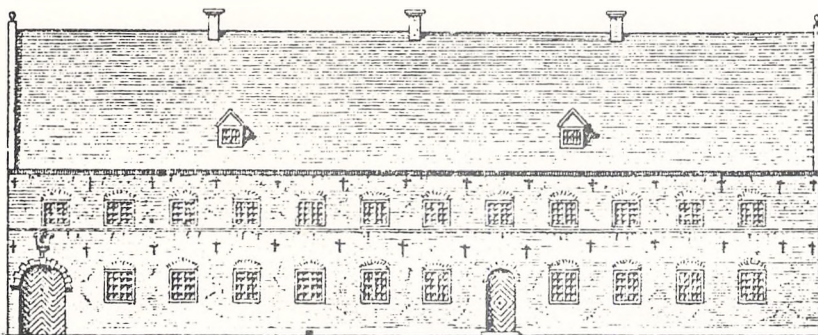
FREDERIKSBORG STATSSKOLE 1930 - 1980

INDLEDNING

29. marts 1980 er Frederiksborg Statsskoles officielle 350-års fødselsdag, idet kong Christian 4. på denne dato i 1630 underskrev fundatsen, grundlæggelsesdokumentet, for skolen. Men der er ellers en del andre datoer og årstal at vælge imellem, når man skal bestemme skolens alder. 24. april 1568 blev den første latinske i Hillerød oprettet. Den var i nær tilknytning til Frederik 2.s slot og havde vistnok til huse i den bygning på den forreste holm, som nu går under navnet Herluf Trolles tårn. Da eleverne dog efter sigende ikke havde godt af at omgås med de unge herrer fra hoffet, blev skolen nedlagt 1586 og flyttet til Sorø, hvor den blev det nuværende Sorø Akademi.

Ser man nu på den sandstenstavle, som er indmuret til venstre for indgangen til den nuværende skole, finder man årstallet 1631. Det har sikkert været det år, hvor murene til Christian 4.s skolehus var rejst. Vi må da formode, at undervisningen ikke kom i gang før året efter. Det kan altså være svært at fastslå, hvornår man egentlig skal fejre skolens jubilæum. Men lad os holde os til dokumentet og herskerens vilje til at en højere undervisning skulle tage sin begyndelse i den lille stad Hillerød.

Da skolen i 1930 fejrede sit 300-års jubilæum med stor festivitas, med deltagelse af konge, amtmand, bisp og andre honoratiores i uniform og ornat, udgav historikeren Bjørn Kornerup, der selv var elev fra skolen, et lærd og skolehistorisk meget betydningsfuldt værk om skolens historie. Det er dette værk, vi - i al beskedenhed - nu forsøger at følge op, idet det har været vores hovedformål at se skolens historie på baggrund af de strømninger og begivenheder, der har gjort sig gældende i det halve århundrede, der er forløbet siden da.

Skolebygningen fra 1631.

De første 25 år

SKOLEN I KRISEÅR OG BRYDNINGSTIDER.

Rektor L. A. Ring 1921-38.

30erne er en periode, som ofte skildres sort i sort. Med nogen forsinkelse ramte den store verdenskrise også Danmark. I sit følge havde den arbejdsløshed og politisk uro. Men betragter man denne periode nærmere, ser man at det ikke er hele sandheden. Trods arbejdsløshed og trods en fattigdom, som man ikke kender fra vore dage, var levestandarden stigende, og dette gav på mange punkter stødet til nye tanker og forsøg og til en begyndende revision af, hvad der egentlig var meningen med gymnasieskolen.

»Den sorte skole« er gymnasieskolen blevet kaldt. Den havde i mange år været rekrutteringsskolen for kirkens og statens embedsmænd, og den havde på mange måder bevaret dette præg. Men i dette årti ser man, at skolen fra sin eksklusive udformning mere og mere nærmer sig en skole, hvor den almene dannelse betyder nok så meget som den traditionelle studieforberedelse.

I 1930 var skolens rektor L. A. Ring. Han var matematiker, og alene dette var et brud, der af mange blev betragtet som noget negativt. Skolens tidligere rektorer Berg og Hude - kendt og berygtet for en græsk begyndergrammatik - havde været fremragende klassiske filologer. Hude var endog internationalt en højagtet person, hvis videnskabelige udgave af Herodot stadigvæk er den mest benyttede udgave af denne græske klassiker.

Men man kom sig af choket. Selv om rektor Ring på nogle i lærerkollegiet kunne virke fjern og noget kold, huskes han som en fremragende ma-

tematiker, hvis lærebøger har haft et langt liv og har været brugt over det meste af landets gymnasier. Han var et forsigtigt menneske, ikke uvenligt stemt overfor de nye tanker. De skulle dog prøves først, men når de havde vist deres værdi, støttede han dem også.

Vi kan på mange måder følge med i, hvad der rørte sig inden for skolens vægge. Skolens translokationer, skolens forældremøder og stof om skolen i det hele taget blev flittigt kommenteret af datidens aviser. Forældremøderne var begivenheder, som tillagdes så stor betydning, at de dels blev refereret i pressen, dels blev omhyggeligt protokolleret i Forældrenævnets akter. Endnu havde skolen ikke noget skoleblad. Det kom først 1943. Skolen havde dog allerede 1934 et elevråd, som førte protokol over sine møder. Denne protokol er desværre forsvundet, således at vi i nogen grad er afskåret fra at se skolens liv fra elevernes side.

Men hvad adskilte nu den tids gymnasieskole fra den, vi kender fra vor tid? Først og fremmest elevernes alder. Hovedparten af dem - i alderen fra 10-15 år - gik i mellemskolen, og gymnasiet var en forholdsvis lille overbygning. I 1932 var der 26 dimittender, og holdet 1936 på 35 studenter betegnes som et usædvanligt stort hold. På et punkt var skolen dog på dette tidspunkt længere fremme end de fleste. Det var en fællesskole, idet piger havde fået adgang til skolen allerede fra århundredets begyndelse.

Chancerne for at komme i gymnasiet var i år 1930 væsentlig dårligere end i vore dage. Man krævede enten mellemskoleeksamen eller realeksamen, og desuden skulle den afleverende skole sige god for, at eleven var gymnasieegnet. Man kunne dog også optages i gymnasiets mellemskole, men denne ære var forbeholdt 50-60 elever fra hele amtet. Der var ikke mange andre steder, hvor man kunne tage mellemskole- eller realeksamen i amtet. Der var statsskolerne i Birkerød og Rungsted, men de skulle også fungere som kostskoler, og gymnasiet i Helsingør. Så var der de private mellem- og realskoler i Frederikssund, Helsingør og Hillerød og efterhånden et præliminærkursus i Fredensborg, men dels var deres elevtal ikke stort, dels var det betalings-skoler. Også på statsskolerne måtte man betale skolepenge. At der i denne situation - uden at få rejsegodtgørelse - kom elever fra så fjerne steder som Hundested, Jægerspris, Tisvildeleje og Gilleleje kan man kun undre sig over - og beundre.

De vanskelige geografiske og økonomiske forhold har da også betydet, at skolen fik en skæv social rekruttering. Det var mest fine folk og den ambitiøse mellemklasse, som sendte deres børn til gymnasiets mellemskole og til selve gymnasiet. Mange, hvis begavelse berettigede dem til en akademisk uddannelse, har måttet nøjes med den 7-årige folkeskole.

Og den skolebygning, man kom til, har for mange været en slem skuffelse. Det var den nuværende handelsskole over for præstegården. Den var opført 1834 på tomten af Christian 4.s skole fra 1631, vistnok med delvis bibeholdelse af fundamenterne fra denne. Arkitekten, J. H. Koch, havde lagt alle klasseværelserne mod nord, for at solen ikke skulle genere eleverne. De var derfor mørke, navnlig lokalene i stueetagen. For at gøre ondt værre, var der i præstegårdshaven overfor plantet et hegn af høje træer, som efterhånden tog den sidste smule lys, der kunne komme fra nordhimlen. På den anden side af skolegården havde man tilbygget en gymnastiksal til drenge og en ganske lille gymnastiksal til piger samt lokaler til naturfagene, og i 1920 var denne bygning forenet med bygningen fra 1834 ved en fløj med klasseværelser og en sangsal. Alligevel var det, som det senere skal omtales, tydeligt, at denne skolebygning trængte til en afløser. Foruden de mangler, der allerede er omtalt, kunne man nævne, at klasseværelserne var af uens størrelse, nogle alt for små, andre til gengæld så store, at de nemt kunne rumme to klasser. Dertil kom støjen fra gaden. Turistbusserne fra Frederiksborg slot sled sig i lavt gear op ad bakken fra Torvet og skiftede med et brag gear, når de var kommet ud for skolen. Drengenes WC'er var et tilbagevendende hygiejnisk problem, og først 1937 var der bademuligheder efter gymnastiktimerne.

Så længe arealerne uden om skolen ikke var fuldt udbyggede, var der dog håb om, at man ved en udvidelse på stedet kunne rette op på de uhel-

Studenterholdet 1930

dige forhold, men da Hillerød kommune efterhånden opkøbte alle grundene omkring skolen, måtte man erkende, at det var håbløst. Det blev derfor i 30'erne kun til lapperier. Fx. fik rektor Ring åbnet et vindue mod syd i kemilokalet (hvor han selv underviste), og på et tidspunkt arbejdede man med den tanke, at man kunne flytte gangen om i nordsiden, således at klasseværelserne kom til at ligge mod syd. Man bad også menighedsrådet om at gøre noget ved de store træer, men det kom der ikke noget som helst ud af.

Den skole, de nye elever kom til i 1930, var altså i det ydre mangelfuld, og de selv var ikke repræsentative for de bedst bogligt begavede i amtet. Men hvad da med skolens liv? Var demokratiet bedre repræsenteret i det indre end i det ydre? Kunne nye tanker trænge igennem det tætte mørke bag præstegårdshavens træer?

Et par ting kan illustrere, hvordan skolen endnu i 1930 levede i fortiden. Legemlig revselse var ikke ukendt, og det blev tildels billigt. Da en af skolens lærere kort efter 1930 tog sin afsked skrev Frederiksborg Amts Avis følgende om ham:

For det første havde han disciplinens nådegave. Han var en af de lærere, der sidst bøjede sig for tidens krav om at gå bort fra den legemlige revselse. Blødsøden sentimentalitet var hans natur fjern, men lige så fjern fra hans natur var brutalitet. Ingen elev er blevet brutalt behandlet af ham, og hans disciplin hvilede på ingen måde på det lille rap over benene, der hurtigere og bedre end lange moralprædikener fortalte en elev, at han havde forset sig.

Et andet tidens tegn var, at man alvorligt ved et forældremøde drøftede, om man skulle oprette en særlig linie for piger i det nysproglige gymnasium. I en udvalgsbetænkning, afgivet af Udvalget af 1928 hed det:

Da det har vist sig, at de kvindelige elever i gymnasiet fortrinsvis vælger den nysproglige linie, og at studentereksamen... for de kvindelige elever i langt mindre grad er en forberedelse til embedsstudiet end for de mandlige, har man ment det rigtigt at søge en undervisning, der var bedre afpasset efter pigernes specielle evner og krav... Det er derfor på dette område, at denne undervisning bør sættes ind og være en teoretisk, på videnskabelige principper bygget, undervisning i husholdningslære, samlende sig om de tre hovedemner: Ernæringen, boligen og klædedragten.

Man kan tydeligt for sig se den kommende husmoder fordybe sig i støvsugerens mysterier og stege videnskabelige bøffer. Men som man kan tænke sig, faldt forslaget til jorden med et brag, idet en af pigernes mødre hav-

de let ved at påvise det bagstræveriske ved forslaget. Men at man i det hele taget blot drøftede det -!

Og endnu et lille tidens tegn. Ved dimissionen blev alle elevernes karakter og kvotient læst op af rektor, ofte ledsaget af en bemærkning om at dette holds karakterer ikke var særlig høje.

Sådan var situationen altså for den elev, der kom ind i statskolen omkring 1930. 10 år senere var den ikke afgørende ændret, men skolen havde dog fulgt levende med i de strømninger, der gjorde sig gældende i tiden. 30'erne var i mange henseender en brydningstid, og mange af de ideer, der er herskende i vore dage, finder man spirerne til i dette årti. Der var to hovedretninger, den ene frisindets under devisen: frihed under ansvar, den anden lov og orden, som over heltedyrkelsen og overmenneskedyrkelsen førte ud i nazismen og dens excesser. Begge retninger kan fornemmes på skolen, men det var dog den demokratiske retning, som prægede skolen og dens liv.

Det mærkes tydeligt, at gymnasieskolen som en forberedelse til universitetets akademiske uddannelser er på retur. Blikket rettes i stigende grad mod den verden, der ligger uden for universiteterne.

Det begyndte at gå op for forældre og politikere, at det skolesystem, hvis demokratiske udformning man priste i høje toner, nok ikke var så demokratisk endda. Systemet var sorterende, ikke alene efter flid og evner, men også i en vis udstrækning socialt. Allerede efter den skolepligtige alders afslutning faldt nogle fra. Andre gik over realeksamen ud i erhvervslevet. Kun ca. 25% nåede i gymnasieklasserne, hvor der også foregik en vis sortering, således at man ved dimissionen med stolthed kunne berette om, at alle havde bestået studentereksamen.

Hvad der yderligere gjorde denne sortering til et problem, var adgangsbegrænsningen. Ligesom i vore dage var det ret tilfældigt, hvor man måtte begrænse tilgangen, og ligesom i vore dage var det først og fremmest lokaleforhold og vel også en vis portion fagpolitik, der afgjorde, hvilke fag man stillede specielle krav til. Polyteknisk Læreanstalt (Danmarks tekniske Højskole) krævede topkarakterer af dem, der ville være ingeniører, og kun med udmærkelse kunne man blive tandlæge.

Sortering og karakterkrav dominerer de foredrag, som forældre og lærere ønsker at høre til forældremøderne. Man ønsker at vide, hvilke andre muligheder, der er for en student end lige netop universitetet og de højere læreanstalter. Man ønsker at vide noget om de unges udvikling, og man vil vide besked om intelligensprøver og erhvervs muligheder.

Således fik man i 1936 Marius Vibæk, forstanderen for Handelshøjskolen,

ud for at tale om »Forretningslivets krav til ungdommen«. Det var hårde tider dengang. Ud over den udbredte arbejdsløshed blandt lønarbejdere kom akademikerarbejdsløsheden. Det havde været en almen regel, at de dygtigste i skolen skulle dygtiggøre sig yderligere i skolefagene, og det betød, at man læste til cand. mag. eller mag. art. eller scient. i sit yndlingsfag. Men netop i denne periode satte arbejdsløsheden i gymnasieskolerne ind for alvor, og den arbejdsløse cand. mag., som ikke engang kunne få understøttelse, var et skræmmebillede for både elever og forældre. Så var der erhvervslivet. Erhvervsorientering og erhvervsvejledning var ukendte begreber dengang. Dog havde man allerede i 1936 fået et eksemplar af det nyoprettede erhvervskartotek til Hillerød, men der er intet spor af, at det har været benyttet.

Marius Vibæk udnytter til en vis grad sit foredrag til propaganda for Handelshøjskolen. Han tænker sig, at studentereksamen mere og mere vil fortrænge lavere eksaminer i forretningslivet. Der er næsten ingen grænser for, hvad studentereksamen kan bruges til. Dog en lille indskrænkning: lagerarbejde er ikke noget for studenter. Men ellers trænger man da først og fremmest til gode sælgere. »Hvad præster og lærere er for det åndelige behov«, siger han, »er sælgeren for det økonomiske, når han forstår at rettlede kunderne«. Grossereruddannelse er en anden mulighed, og kontorarbejde kan godt hjælpe en ung mand frem. Studentereksamen kan nok anbefales, men han må ikke gå til sin plads med akademisk hovmod, men med forståelse af, at han må indhente det, hans jævnaldrende allerede har lært. Hele tiden taler Marius Vibæk om unge **mænd**. Det foranlediger en moder til at spørge: Hvad med de unge piger? Nu stikker kønsdiskriminationen atter hovedet frem. »Vi mener, at kvinder normalt ikke egner sig til bogføring, men for de få undtagelsestilfælde...«

Således talte Marius Vibæk. De samme ønsker om at skabe andre muligheder for de unge gør sig gældende, da man beder psykologen Poul Bahnsen, lederen af Psykoteknisk Institut, om at tale om de unges valg af livsstilling - igen et symptom på, at gymnasiet er ved at åbne op til samfundet og ikke længere specialiserer sig i præster og embedsmænd. Bahnsen havde i 30'erne en fremtrædende stilling som en slags forløber for den senere erhvervsorientering, dog i alt væsentligt kun på rent psykologisk basis.

Tidens tyrkertro på psykologiens mulighed for at kunne udrette mirakler viser sig i valget af andre foredragsholdere og diskussionsemner ved forældremøderne. I 1938 talte skolepsykologen Henrik Meier om det medfødte grundlag for børns opførelse. Mere interesserede synes forældrene

Sydgangen på den gamle skole.

dog at have været i diskussionen omkring intelligensprøver. I folkeskolen gjorde man forsøg med Sofie Ribbjergs version af de såkaldte Binet-Simontester som en korrektion til skolens karaktersystem. Senere tider har dog afsløret svaghederne ved disse bedømmelseskriterier, og ønsket om intelligensprøver som alternativ ved siden af karaktererne blev da også ved tanken.

Men der var også en anden trøst for dem, der ikke klarede sig så godt i skolen. Ved mange lejligheder blev det fremhævet, at det ikke var *karaktererne*, men *karakteren* det kom an på. En god begavelse kunne udmærket følges af en skidt karakter. I sin dimissionstale 1932 kom rektor Ring ind på denne tanke. Han tog sit udgangspunkt i en skandale, som dengang var på alles læber. Den svenske »tændstikkonge« Ivar Kreuger, som havde opbygget et firma, som kontrollerede næsten hele verdens tændstikproduktion, havde skudt sig på et hotel i Paris. Da man undersøgte forholdene i hans firma, blev det afsløret, at det hele hvilede på svindel - et hårdt knæk for den svenske nationalstolthed. Og her havde rektor Ring eksemplet. Denne mand havde organisationstalent, men var uden moral. Han havde i skoletiden organiseret, at én af hans kammerater, som var særlig dygtig til engelsk, leverede den engelske stil til hele klassen, en anden de matematiske opgaver og så fremdeles. Her var trøst at hente for den student, der sad med lave karakterer, men havde moralen - karakteren - i behold.

Og *karakteren* og det nært tilknyttede begreb selvstændigheden kom til at spille en større og større rolle i skolens liv. Man ville bort fra terpeskolen. Eleverne skulle lære kritik, iagttagelse og ansvar.

Kritik var en nødvendighed i de tider. Depressionens værste følge var, at der rundt om i de andre lande opstod yderliggående partier, hvor slagord, brandtaler, faner og uniformer trådte i stedet for besindig tænkning, og hvor på den anden side frisindet - målt med den ældre generations målestok - nok gik lidt for vidt. Rektor Ring måtte ved flere lejligheder advare i sine translokationstaler.

I 1934 har han overladt Amtsavisen sit manuskript til talen, og bladet trykker følgende citat med fede typer:

En snæver kreds synes - for os lærere at dømme - at udnytte den frihed, skolen giver, på en måde, som er i strid med den ånd, som er en nødvendig forudsætning for frihed. Om ret mange af den lille kreds er sig dette bevidst, er et andet spørgsmål. Som udslag nævner jeg: Afholdelse af fester på byens hoteller, hvilke fester adskillige hjem tror finder sted i forståelse med skolen, skønt skolen holdes i uvidend-

hed derom. Endvidere: Banen vej for kræfter udefra, der fører propaganda ind i skolen på seksuelt og politisk område. Om der står enkelte hjem bag, om disse har gjort sig klart, hvilket ansvar de pådrager sig over for andre hjem...

Hvad Ring har hentydet til, er det nemt at bestemme. Det seksuelle afspejler ganske givet den tids voldsomme debat om fri abort (på den tid kaldet fosterfordrivelse) og om prævention. Det politiske er de to modpoler, den blinde og grænseløse beundring for Hitler og nazismen og den ligeså blinde og grænseløse beundring for Stalins Rusland, som i denne periode skånselsløst udryddede store dele af dem, der havde noget at sige ved siden af Stalin. Dog - når Ring talte om »ukruttet«, er det tydeligt nazismen han hentyder til.

Det er vel fra disse yderliggående kredse, Ring har mærket den kritik, som han prøver at imødegå i 1937. Han siger ved denne lejlighed bl.a.:

Men vær sikker på, at går det således, så vokser en skønne dag ungdom op, der ser kritisk på jer. I sidder forhåbentlig også i dag med kritik over for nutiden, for det er kun gennem kritik, at fremskridtet skabes. Men jeres kritik skal ikke blot gå udad, I skal også undertiden tage jeres handlinger op og se, om de nu også bygger på de smukke idealer...

Profetiske ord, som en, der blev student i 1937, kom til at sande i 1970'erne.

På tre felter kom skolen ind på de nye tanker, der rørte sig i tiden. Man prøvede et præfeksystem og et elevråd, og man skabte de to mærkesager, der kom til at være noget specielt for Frederiksborg Statsskole, lejrskolen og folkedansen.

Præfeksystem og elevråd blev ikke noget varigt. Meningen var, at man skulle opdrage de ældste elever til at føle et medansvar for skolen ved at lade dem få en vis ordensmagt over for de mindre elever. Ideen er uden tvivl kopieret fra engelsk skolevæsen, men den har åbenbart ikke været nogen succes, for vi hører kun om ideens indførelse, ikke noget om, hvordan den forsvandt igen. Det samme gælder elevrådet. Det blev oprettet i 1934 og har vel fungeret i nogle år - dog uden at efterlade sig spor.

Derimod blev lejrskolen igennem næsten 40 år en væsentlig del af skolens virksomhed. Og man kan sige, at de ekskursioner, som fx. samfundsfag og biologi gennemfører i vore dage, er lagt i de rammer, som lejrskolen først har indledt.

Første gang vi hører om lejrskolen, er på skolenævnets møde 15/11 1933. Man tænkte på en lejrskole enten på Asnæs eller ved Sølager. Tanken blev køligt modtaget, og en af forældrerepræsentanterne i nævnet

»anså sagen for uigennemførlig af pekuniære grunde. Man måtte regne med, at mindst 25% af eleverne ikke kunne betale«. Den unge adjunkt Palle Berg Sørensen, som var initiativtageren, mente nemlig, at bekostningen ville blive 25 kr. pr. elev.

Men sagen kom alligevel op at stå. Allerede året efter tages den op igen. Man havde fået tilsagn om at måtte benytte en egnet bygning, Hvide Klint, umiddelbart syd for Frederiksværk, så nær, at eleverne kunne cykle derud, og i 1935 var en 3. mellemskoleklasse med lærere på cykel draget af sted til Hvide Klint for et 14 dages ophold. Rektor Ring havde været noget skeptisk, men blev overbevist. Han udtaler ved translokationen:

Jeg havde selv lejlighed til at besøge lejren, og det, der navnlig slog mig, var det interessebetonede moment, der gjorde sig gældende. Der var ingen, der lod sig forstyrre af sin sidemand, som det jo nu og da kan ske ved den hjemlige undervisning.

Da lejrskolen havde eksisteret i 10 år, havde dens stifter, Palle Berg Sørensen, lejlighed til at redegøre for ideerne og resultaterne ved et forældremøde. Ifølge protokollen siger han bl.a. følgende:

Arbejdet i marken er lejrskolens formål. Arbejdsprincippet er kravet til elevernes førstehåndsindtryk og personlige iagttagelse. Lærerne må oplære eleverne i selv at iagttage og spørge. Stoffet er virkeligheden. Først naturen, dernæst mennesker i arbejde samt arbejdslederne og vore historiske mindesmærker. Eleverne noterer, maler, fotografere. Hjemme i lejren forarbejdes det opsamlede materiale skriftligt og suppleres ved læsning. - Hovedindtrykket ved lejrarbejdet er: Stor arbejdslyst, energi og forbavsende udholdenhed for at nå et godt resultat. Nogle fik måske mindre ud af det, men hovedindtrykket er godt.

Og hvad betød nu lejrskolen for elever og lærere? Først og fremmest, at man lærte hinanden bedre at kende. En elev kom med den bemærkning, at lærerne havde været helt menneskelige. At også forholdet eleverne imellem har betydet meget, ved vi af erfaringerne fra senere lejrskoler og ekskursioner. Og der er næppe heller tvivl om, at elevernes evne og vilje til at gå i gang med en selvstændig opgave er blevet fremmet betydeligt.

Gennem lang tid var Hvide Klint mellemskolens lejrskole, men tiderne ændrede sig, og de meget primitive forhold svarede ikke til en senere tids hygiejniske krav, og da mellemskolen ved gymnasiet blev afskaffet, ophørte også lejrskolen på Hvide Klint.

Den anden store mærkesag var folkedansen. Da den omtales mere udførligt i et senere afsnit, skal her kun opridses, hvorledes den tog sine første skridt i rektor Rings tid. Initiativtageren var Nanna Gandil, skolens gym-

nastiklærerinde, der betegner sig selv som en arveligt belastet samler. Hendes samlermani var gamle folkedragter, gamle folkedanse og melodierne til dem. Allerede i 1934 hører vi om, at hun havde arrangeret en folkedanserrejse til Sønderjylland. Det blev en usædvanlig vellykket tur. Ved samme lejlighed havde Nanna Gandil skænket skolen sin samling af folkedragter med det ønske, at de elever, der fremtidig skulle bære dragterne, ville gøre giveren den største glæde ved med flid og interesse at dyrke folkedansene.

Det har de gjort. Og dragtsamlingen er gennem årene blevet udvidet, så at den er landets største uden for Nationalmuseet.

Da rektor Ring holdt sin sidste translokationstale i 1938, var de mørke skyer for alvor begyndt at trænge op over Danmark. Hans ord fortjener at citeres:

Danmark er dit land, et af de få demokratiske lande, der er tilbage. Du vil sikkert gerne se det bevaret med dets kulturelle, økonomiske og sociale goder, med dets store personlige friheder i handling som i tale... Krigen (1. verdenskrig) har gjort sit. Ungdommen blev desillusioneret. Det hed sig, at blot man fik ryddet alt det gamle væk, så ville tusindårsriget indtræde. Reaktionen kom i form af diktatur. Selv om det blev tvang, valgte man det frem for kaos. Noget andet er den herodyrkelse, der er karakteristisk for vor tid. Også heroen sprænger de gamle former for liv og skaber nye... men hans midler?

Lejrskolearbejde

BESÆTTELSE OG EFTERKRIGSTID.

Rektor H. M. Jensen 1938-1954.

Da rektor Ring i 1938 forlod skolen for at gå på pension, blev H. M. Jensen hans efterfølger. Han havde engelsk som fag ligesom hans to efterfølgere skulle få det. Han havde en årrække undervist ved Sønderborg Statsskole, og havde derefter været rektor for Statens kursus.

Det var en periode, hvor de ydre vilkår for Danmark og dermed for skolen blev stadig vanskeligere. Det var den tid, hvor den tyske nazisme gik fra triumf til triumf. Tyskland var genoprustet, Østrig besat af tyske tropper, og det skulle ikke vare længe, før turen kom til Tjekkiet. Og under indtryk af Hitlers retorik følte situationen i Danmark mere og mere truende. Turen måtte vel engang også komme til os. Hvor rektor Ring i en af sine sidste translokationstaler havde talt om, at det var »en vidunderlig rig tid, som en af de første majdage, hvor sæden er lagt og man venter på at den vil spire« - og at »ukrudtet endnu kun havde sat sig svage spor«, så var det nu kun alt for tydeligt, at ukrudtet allerede var vokset godt og var i færd med at kvæle den gode sæd.

Den nye rektor var en mand, der passede til skolen og til de alvorlige tider, der kom. En strengt retlinet karakter og dybt nationalt engageret. En embedsmand, der kunne virke tilknapet, men en mand, man kunne stole på. Der er nu - det bemærkes både i dimissionstalerne og referaterne fra forældremøderne - ikke tale om at afprøve nye ideer. Alle kræfter måtte sættes ind på at bevare alt det, man fandt værdifuldt i Danmark, demokratiet og den nationale egenart.

Da han knap to år havde været skolens rektor, blev Danmark besat af tyske tropper. Hvad man ellers anser for det væsentligste i denne periode, kampen for demokrati og danskhed, illegale blade og sabotage mod tyskerne samt elevernes egen opfattelse af disse tider, finder man ikke ret meget om i skolens arkiver. Baggrunden er nok tildels, at skolen i det store og hele levede sit normale liv under besættelsen. Man læste matematik, engelsk og tysk og alle de fag, man altid havde læst.

Men der var også en anden grund. Under besættelsen var det for farligt at tale højt om det illegale arbejde. Det kunne betyde fængsel eller koncentrationslejr for en selv eller for ens kammerater. Man vidste nok, hvem

der var på hvilken side, og hvad de enkelte havde udrettet, men man snakkede ikke over sig. Og da besættelsen var forbi, forbød ens naturlige beskedenhed at prale med det. Derfor er det kun få glimt af skolens liv under de fem onde år, vi kan berette om.

Skolens arkiver er meget magre i denne periode. De taler om ganske neutrale emner, som hverken kunne ophidse danske eller tyske. Det drejer sig om brændselsproblemer, varmt brusebad, de umulige togtider og andre petitesseer. Enkelte mere »varme« emner får man dog noget at vide om. I 1944 havde skolen to gange besøg af tysk politi. Det fortælles, at en tysk politimand ville advare eleverne mod at deltage i illegalt arbejde, men at rektor H. M. Jensen viste ham op i en ren pigeklasse, som han troede ikke var så engageret i det illegale som drengene. Og som det senere skal omtales, blev skolen mod besættelsens slutning benyttet som hjem for tyske flygtninge.

Der er dog to ting, der fortjener særlig omtale. Ved nedgangen til den nye skoles fysikafdeling finder man en mindetavle over de elever, som blev dræbt under den tyske besættelse, og i skolebladet »Collegium«, befrielsesnummeret, finder vi nogle artikler, som bedre belyser den indsats, som skolens lærere og elever gjorde under besættelsen.

Først mindetavlen. Af de fire personer, hvis navne står på tavlen, er kun de tre egentlige ofre for den tyske besættelse. Den fjerde, Josef Søndergård, med det illegale dæknavn »Tom«, døde året efter af kræft. Når han dog alligevel er kommet med, skyldes det, at hans indsats i kampen mod besættelsesmagten har været ud over det sædvanlige. Han var den, der organiserede modstandsgruppen »Holger Danske«. Han organiserede også sabotagen mod »Forum« i København, da tyskerne ville bruge denne bygning til indkvartering. Hans betydning kan måles derved, at Christmas Møller, det konservative partis formand og den mand, der fra London formidlede kontakten med de danske modstandsgrupper, holdt talen ved hans begravelse.

Helge Mogensen hørte også til de fremtrædende inden for modstandsbevægelsen. Han var med ved befrielsen af fangerne i Shellhuset, hvor medlemmer af frihedsrådet sad indespærret. Han var dog først og fremmest den illegale repræsentant for UNRRA (United Nations Relief and Rehabilitation Administration) og havde i denne egenskab sørget for, at der var lagre af medicin og fødevarer til det ventede slutopgør med de tyske tropper i Danmark - et opgør, som heldigvis ikke blev en realitet. Han blev så sent som få dage før befrielsen anholdt af tyskerne. For ikke at røbe sine kammerater forsøgte han at flygte, men blev skudt på flugten.

Collegium

Frideriksborg Statskøles Skoleblad

2. Aargang

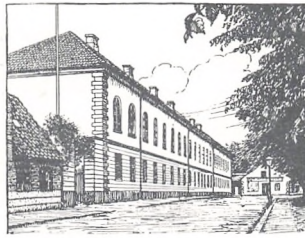
Maj 1945

Nr. 9

Vi hilser

en fri Konge
*
i et frit Land
*
med en fri Skole
*

Aage Ingvarsen og Leif Dines Petersen var begge aktive sabotører, som blev henrettet af tyskerne.

Befrielsesnummeret af Collegium gør det muligt for os at få et indtryk af skolens holdning til besættelsesmagten. Netop i disse år var der udmærket samarbejde mellem lærere og elever, og den ledende i skolebladsarbejdet i disse år var Christian Tortzen, som var elev på skolen og senere en overgang blev lærer ved skolen. Skolens lærere var aktivt engageret i det illegale arbejde. Navnlig fortjener at nævnes Inger Myndel, Jan Steenberg, Hegelund Lange, Peter Grove og Bernhard Andersen.

Men lad os tage dette blads spalter som kilde og citere et par af de episoder, som fandt sted under besættelsen.

I 1944 rettede det tyske politi et alvorligt slag mod modstandsgrupperne i Hillerød, som beskæftigede sig både med bladarbejde, sabotage og

oplagring af våben til den ventede slutkamp mod tyskerne. En razzia rev bl.a. våbengrupperne op. Fra denne tid fortæller Peter Grove:

Kort efter den store Razzia, der bragte saa mange her fra Byen i Fængsel og Torturkamre, kom Steenberg til mig og trak mig af sides. Det drejede sig om, sagde han, at en Mand fra Vaabengrupperne var kommet til ham og havde spurgt ham, om han ikke kendte den Mand, der efter Razziaen havde overtaget Ledelsen, da han havde tabt Forbindelsen med sin Gruppe. Jeg indrømmede, at det var mig, han skulde henvende sig til. Men jeg fandt Sagen meget mystisk. Efter al den Spionage, man havde oplevet, var jeg ganske overbevist om, at det var en led Skurk og Landsforrædder, der paa denne lumske Maade via Steenberg vilde finde ud af, hvem de skulle arrestere. Jeg udtrykte mine Betænkeligheder og frabad mig at faa ham henvist til mig. Men Steenberg forsikrede mig, at han var »god nok«. »Hvem er det da?« »Det kan jeg ikke sige Dem, for jeg har lovet højtideligt ikke at nævne hans Navn. Men jeg forsikrer Dem, at han er absolut første Klasses«. Han udtalte en Mængde Lovord om ham, og jeg maatte endelig - ikke uden en vis Ængstelse - tillade, at han opsøgte mig, og hvem skildrer min Forbavselse, da Skurken allerede i næste Frikvarter indfandt sig. Det var ingen mindre end vor fælles Ven Bernhard Andersen. Jeg gaar ud fra, at saa godt som alle mine Læsere først har faaet den samme Overraskelse, da Bøgen foldede sig ud i grønt og Hillerøds Ungdom i Frihedskæmperuniform.

Og Bernhard Andersen fortæller:

Heller ikke om Tiden før kan jeg fortælle Dem meget. Det gik saadan, at første Gang min Gruppe skulde have Vaaben, kom den store Razzia. Da mine Data var blevet afleveret til Hedegaard Jensen 1 Time før han blev arresteret, fandt jeg det bedst at sove ude i Byen en tre-fire Uger. Det var lidt vanskeligt at komme til Skole fra en anden Kant, men jeg tror virkelig, ingen opdagede det. Siden trak det ud og trak ud med vore Vaaben. Til sidst, 14 Dage før den 5. Maj, blev Vaabnene lovet os ganske bestemt, og de kom ogsaa ned fra Luften, men Tyskerne opdagede det. Jeg ved ikke, om De kan forstaa den knugende Fornemmelse at gaa Dagen i Møde vaabenløse, men De kan stole paa, man følte sig lille. Men det lykkelige skete: Tyskerne fandt kun en Brøkdæl af Lagrene, og vi fik baade Geværer, Rekylgværer (min Andel) og en P. J. A. T. (dejligt Ord - ikke!!), et Antitankvaaben, der er baseret paa Raketprincippet. Saa kunde vi alligevel møde paaklædte den Dag, det gik løs.

Og saa kom det hele jo helt anderledes, end vi havde tænkt, og dog blev det en Oplevelse, man aldrig vil glemme. Den Bølge af Glæde og Begejstring, der greb os alle og slog os i Møde, hvor vi viste os, og det Kammeratskab, vi indbyrdes har, vil leve i vore Minder.

En episode, som berørte skolen meget direkte, var at halvdelen af skolen i 1945-46 blev beslaglagt for at huse de tyske flygtninge, som de russiske hære drev foran sig under deres fremrykning mod Berlin og Elben. Da hovedbygningen dog blev holdt fri, lykkedes det at gennemføre undervisningen trods de meget vanskelige forhold. Stemningen mod disse civile tyskere var til at begynde med meget fjendtlig. Man var bange for, at de skulle købe af de knappe varelagre, der var i byen, og en af skolens lærerinder beretter om, hvorledes hun under frygt og bæven, bevæbnet med klisterpotte og fiskelim, satte plakater op, der opfordrede byens handlende til ikke at sælge varer til disse mennesker. Efterhånden mildnedes stemningen, og bl.a. på initiativ af en af skolens lærere, lektor Asger Poulsen med fagene tysk og kristendomskundskab, satte man studiekredse og undervisning i gang. Mange af de helt unge havde på grund af krigen aldrig haft regelmæssig skolegang.

Efter de bevægede år under besættelsen kom man ind i en periode, hvor der egentlig ikke skete ret meget, men efterhånden dukkede de ideer, som havde præget 30'erne, op igen. Presset på gymnasieskolen blev stadig mere føleligt, og der var megen utilfredshed med prøverne ved optagelsen i mellemskolen. Det førte til, at en heftig diskussion om eksami-

nernes berettigelse fandt sted. Skolen måtte ved forældremødet tage eksamenssystemet i forsvar. Det var en offentlig kontrol med lærernes karaktergivning. Den tvang eleverne til arbejdsomhed (et pænere ord for flid). Og hvad skulle man sætte i stedet for, protektion eller lodkastning? Som bekendt gik gymnasiet ram forbi, men startskuddet var givet til den begyndende afvikling af eksamenssystemet i folkeskolen.

Der var dog et område, hvor 30ernes tanke blev videreført med held. Lejrskolen for mellemskolen havde været en succes, og nu ønskede man også en lejrskole for gymnasiet, men man manglede en egnet bygning. Sammen med Palle Berg Sørensen arbejdede rektor H. M. Jensen og en kreds af skolens lærere ivrigt på denne ide. Man havde først kig på nogle forladte tyskerbarakker på Als, men gennem sønderjyden, direktør Jørgen Paulsen, Frederiksborgmuseet, fik man et tip om, at en ejendom nær Gråsten efter besættelsens afslutning var beslaglagt af staten som tysk ejendom. Man drog derned og besøgte lokaliteterne. Huset lå direkte ud til Flensborg Fjord i et naturskønt, kuperet landskab, som senere er blevet fredet. Beliggenheden i Sønderjylland var for stifterne af særlig betydning. Det sønderjyske og det nationale havde altid været en hjertesag for dem af skolens lærere, som arbejdede med lejrskoleideen, og navnlig i dette år, 1947, var den nationale bevægelse aktuel som aldrig før. Hvor man før 1939 havde kæmpet for danskheden næsten med ryggen mod muren, var der nu sket et mirakuløst omslag. Flere og flere bekendte sig til danskheden syd for grænsen, og danske skoler blev oprettet så langt mod syd som Eckernförde. Tanken om en grænseflytning mod syd var fremme, men blev afvist af den danske regering.

Problemet var dog at få penge dels til erhvervelsen af ejendommen, som hed Brændstoft, dels til de ombygninger, der gjorde den egnet til lejrskole. En indsamling blev sat igang på skolen, men den gav kun 13.000 kr., og det var ikke nok. Med hjælp fra andre skoler og fra kommuner, som også ønskede en fast lejrskole, lykkedes det dog at danne andelsselskabet Lejrskolen på Brændstoft, og i foråret 1948 kunne de første hold tage derned.

Det blev indledningen til en lang og frugtbar virksomhed. Lejrskolen hvilede i sin første form på, at eleverne som led i deres selvstudium på cykel kunne komme til den lokalitet eller den virksomhed, de skulle studere. Man tog ganske vist på enkelte ture, hvor hele holdet var med pr. bus eller tog, men ellers drog små hold på 3-4 elever ud på egen hånd uden anden kontrol end den lærer, der i modvind og regn - ligeledes på cykel - asede fra det ene hold til det andet for at kontrollere og opmuntre.

Lejrskolen på Brændstoft

Aftenerne i lejrskolen gik med at bearbejde det indsamlede materiale og at skrive rapporter.

Desværre kunne det ikke vare evigt. Der var mange grunde til at lejrskolen på Brændstoft efterhånden kom i miskredit. Bilismen tog til, og det var farligere at sende eleverne ud på cykel. Så blev det til busture, og ideen med det selvstændige arbejde gled i baggrunden. Desuden blev egnen mere og mere »slidt op«. Der lå flere færdigstrikkede lejrskolerapporter fremme i de mest besøgte kirker og virksomheder, og enkelte steder følte man sig ligefrem plaget af lejrskoleelever, som ikke længere kom fra Brændstoft alene, men fra mange andre lejrskoler i landsdelen. Lejrskolen på Brændstoft blev derfor afviklet, men et lignende arbejde i marken er dog fortsat på andre felter, navnlig inden for fagene biologi, geografi og samfundsfag.

Imens var arbejdet på at få en ny skole gået i hårdknude. Rektor H. M. Jensen arbejdede ufortrødent videre, men resultaterne udeblev. Det sid-

ste mere udførlige man hører om byggesagen, er i 1945, hvor H. M. Jensen inviterer Collegiums redaktion ud på vognmandsjorderne for at forklare, hvordan den nye skolebygning skulle se ud.

Collegium er begejstret og i en artikel står følgende:

Skolen vil blive rejst paa Vognmandsjordene Syd for Byen og vil sikkert harmonere godt i Landskabet (Præstevangen, Teglgårds-søen). De mange Vanskeligheder, det stærkt kuperede Terrain byder, har ikke kuet Arkitekten; han vil bygge de enkelte Bygninger (Hovedfløj, Faglokalefløj, Gymnastiksale, Aula, Rektor- og Pedelbolig) uden Hensyn til Højdedivergenserne. I selve Hovedbygningen skal alle Klasselokalerne være, saaledes at Gymnasiet bliver på 4. og øverste Etage. Karakteristisk er det, at Katedrene i de enkelte Klasseværelser vil blive anbragt i et Hjørne, dels for at Eleverne frit kan se paa Tavlen, og dels for at Læreren kan have Udsyn over hele Klassen (Snyderiets Tidsalder lakker aabentbart mod sin Slutning). Faktorer som Lys, Luft og Varme vil der ikke blive sparet paa. I en Bygning lidt til højre for denne skal Faglokalerne indrettes. Foruden Fysik, Kemi, Geografi og Naturfagslokaler vil der som noget nyt blive indrettet Klasser specielt til Haandgerning, Tegning, Historie og dansk Litteratur. Forsøgs-haver og Damme i Tilknytning til Naturfag vil ikke savnes.

Legepladserne kommer til at ligge foran de to sidstnævnte Bygninger, en »fredelig Park« for Gymnasiet og et »Dyrereservat« for Mellemkolen. Der bliver to store, dejlige, lyse Gymnastiksale med moderne Omklædningsforhold og Baderum og direkte Adgang til Sportsplads.

Ved en Foyer vil Hovedbygningen staa i Forbindelse med Skolens Stolthed, en herlig Aula. Den skal rumme en Scene, en kolossal Sal med Plads til 600 Mennesker, og endelig en Sangsal. Hverken Frokoststue, Sløjdsal, Bibliotek, Mødesal til »Collegium«, Rektor- og Inspektorkontorer (med Ventesale med dejlige Sofaer), vil mangle.

Men det blev et fata morgana. Vejen til en ny skolebygning skulle blive anderledes træls. Men det er en helt anden historie, som skal beskrives i det følgende afsnit.

Jørgen Bjernum

FREDERIKSBORG STATSSKOLES BYGNINGSHISTORIE 1930 - 1980.

At Christian IV på Frederiksborg Slot den 29. marts 1630 underskrev fundatsen om oprettelse af en latinsk skole i Hillerød by, betød, som allerede tidligere nævnt, ikke, at skolen eksisterede i praksis. Først skulle bygningen opføres. Af de samtidige kilder fremgår det, at skolehuset stod færdigt i sommeren 1633. Det var opført i mursten brændt på »Kongelig Majestæts Teglgård« netop der, hvor skolen fortsatte sit liv i 1959, efter i 326 år at have haft til huse i bygningerne ved den nuværende Søndre Ba-nevej.

Forud for flytningen og opførelsen af den nuværende skolebygning på Carlsbergvej nord for Teglgårdssøen var gået ihærdigt og sejt arbejde, der gik helt tilbage til årene kort efter skolens 300 års jubilæum i 1930. Me-dens alle med tilknytning til skolen var enige om, at de eksisterende byg-ninger var håbløst forældede og om, at en udvidelse var nødvendig, var rektor L. J. Ring den første officielle person, der indså, at en om- og tilbyg-ning på den eksisterende grund var en umulig løsning. Med ham begyndte derfor arbejdet på en forlægning af skolen fra det sted, hvor den havde ligget siden 1630'erne, og til større og friere omgivelser.

Skolen havde f.eks. ingen sportsplads; man lejede baner hos Frederiks-borg Idrætsforening. Allerede i 1933 udarbejdede skolens gymnastiklære-re en plan for en sportsplads på Vognmandsjorderne ved Teglgårdssøen, som ejedes af landbrugsministeriet. I de følgende år forhandlede der om en overdragelse af disse arealer til undervisningsministeriet, men det gik trægt. I 1939 havde undervisningsministeriet reserveret sig arealer nær-mest Teglgårdssøen og forkøbsret til disse indtil den 1/5 1940. Det lød lovende.

Den 26/4 1940 meddelte en artikel i Frederiksborg Amts Avis imidlertid, at Hillerød Byråd på et møde aftenen før havde vedtaget at købe Vognmandsjorderne, altså hele arealet nord for Teglgårdssøen. På skolen havde ingen vidst, at sagen om kommunens køb skulle behandles på dette byrådsmøde. Da der jo ikke var længe til den 1/5, måtte der handles hurtigt. Lærerne havde de sidste 14 dage været stærkt optaget af den tyske besættelse den 9. april, nu måtte tankerne om vort lands skæbne fremover vige for det nære, hvad med den nye skole? Med Palle Berg Sørensen i spidsen gik man uortodokst til værks. Man henvendte sig til Frederiksborg Amts Sparekasse, der tilbød et lån på 10.000 kroner til køb af grunden mod kaution fra en gruppe lærere. Rektor H. M. Jensen og Palle Berg Sørensen tog ind i undervisningsministeriet og talte med departe-

mentschef F. Graae, som man satte ind i sagen. Departementschefen, der skulle til et vigtigt møde, erklærede, at ministeriet ikke havde penge til køb af grunden, hvortil P. Berg Sørensen replicerede: »Lærerne ved Frederiksborg Statsskole skaffer penge til køb af grunden«. Departementschef Graae: »Ja, det er jo en anden sag, fuldmægtig Fabricius Bjerre, vil De i morgen tage statsskolens byggesag frem og lægge den på mit bord?«.

I løbet af aftenen lykkedes det at få 10 lærere til at deltage i den samlede kaution for de 10.000 kroner. Dertil kom, at skolenævnet tiltrådte, at et beløb på 5000 kroner i obligationer og 800 kroner i kontanter, som nævnet bestyrede, også måtte bruges til købet. Garantkredsen påtog sig forrentning og afdrag på lånet samt omkostninger ved eventuel handel. Der blev ikke brug for lærernes kaution eller skolenævnets bidrag. Nu kom der gang i sagen, og undervisningsministeriet erhvervede et areal ned mod Teglgårdssøen, stort nok til, at en ny statsskole kunne bygges her, og at skolen kunne få sin egen sportsplads.

Ved brev af 30/4 1941 meddeler Statens Jordlovsudvalg rektor H. M. Jensen, at sagen nu er i orden, at Vognmandsjorderne er delt mellem Hillerød Kommune og undervisningsministeriet. Man fik i 1941 skaffet de krævede lokale tilskud til byggeriet. Frederiksborg Amt, Hillerød Kommune

Naturhistorielokalet på den gamle skole.

Lillerød Kommune og Frederiksborg Slotssogn ville bidrage, dertil kom, at Frederiksborg Amts Sparekasse tilbød 100.000 kroner til en aula. I alt kom det samlede lokale tilskud op på 405.000 kroner. I januar 1942 blev kongelig bygningsinspektør Axel Maar færdig med tegningerne til de nye skolebygninger.

Når det alligevel ikke blev til noget, skyldtes det materialevanskeligheder og de ekstraordinære forhold under besættelsen. Trods alt var der grund til at bevare optimismen. Hvad havde man nået? En ideel grund: rolige omgivelser, smuk beliggenhed og nær jernbanestation og busholdeplads.

Mange steder i landet var der statsskoler, der var lige så dårlige som Frederiksborg Statsskole, og da man flere steder kunne præstere lokale tilskud på op til 75% af byggesummen, kom man ikke videre. I begyndelsen af 1950'erne kom der gang i byggesagen igen. Det var af stor værdi for skolen, at undervisningsminister Julius Bomholt og folketingsmedlem fru Else Zeuthen var energiske fortalere for den. I april 1954 rettede skolenævnet en indtrængende appel til de kommuner, der sendte børn til Frederiksborg Statsskole om at skaffe de 25% af byggesummen, som staten nu krævede for at gå i gang. Hillerød Kommune tog initiativ til forhandling med de andre kommuner, og den 23/6 1954 nedsattes et arbejdsudvalg, der skulle fastlægge retningslinierne for de enkelte kommuners tilskud.

I disse afgørende forhandlinger gjorde rektor H. M. Jensen sig stærkt gældende, hans grundighed, ærlighed og retfærdighedssans kom byggesagen til gavn. Princippet, at de enkelte kommuner skulle bidrage i forhold til det antal elever, de sendte, var vel iøjnefaldende retfærdigt.

I sommeren 1954 tiltrådte Hans W. Larsen som skolens nye rektor. Det var den rette mand på det rigtige tidspunkt. Med stor energi og dygtighed tog Hans W. Larsen straks fat på det, som han følte som en livsopgave, at få de nye bygninger rejst. Han havde den nødvendige myndighed og forhandlingsevne til at få skub i sagerne. Den gamle rektorbolig blev nedlagt, staten købte i stedet en villa på Parkvej i nærheden af byggegrunden, og i 1955 blev der af den gamle rektorbolig 3 nye klasseværelser (det ene dog kun til 12 elever), nye kontorer og et større lærerværelse. Dette var ingen løsning på skolens pladsproblemer, men, som en af ministeriets embedsmænd udtrykte det »det gjorde vel ventetiden mindre smertelig«. Det var der naturligvis noget rigtigt i. Men skolen havde dengang mellemklasseklasser på 32 elever. Underviste man en så stor flok i et langt, rektangulært lokale, hvor akustikken var håbløs, placeret i stueetagen mod nord, hvor

2. mellem 1943/44

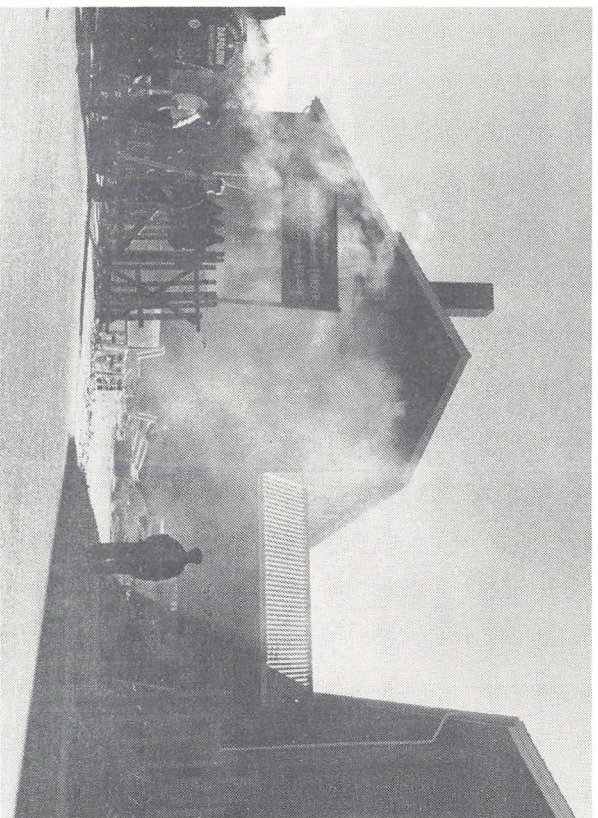
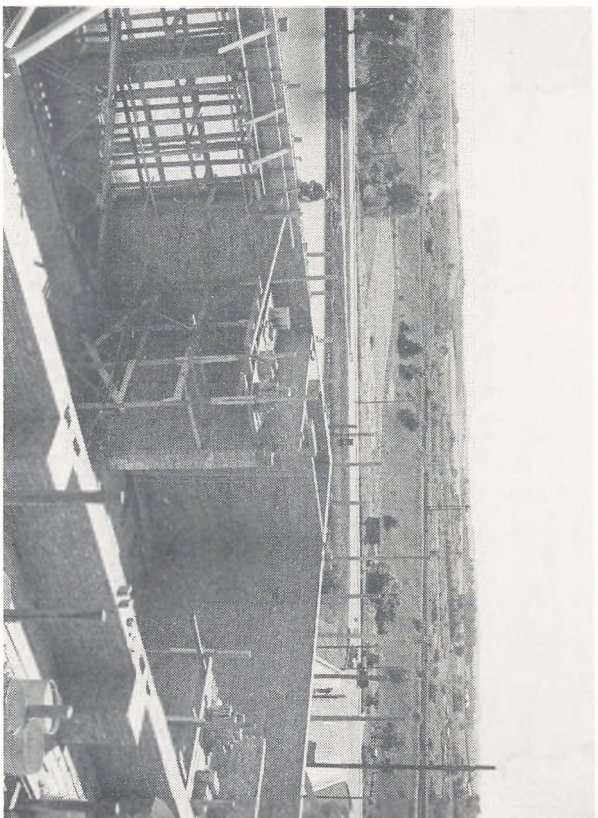
præstegårdstræerne skyggede, og hvor støjen fra gaden var ulidelig, kneb det med at mærke »det mindre smertelige«.

Den 30/11 1956 gav finansudvalget sin tilslutning til byggeriet, og i marts 1957 holdtes licitation. April 1957 påbegyndtes byggeriet, der efter planen skulle være færdigt i januar 1959, og der kom kun et halvt års forsinkelse. Det beløb på 6 millioner kroner, som var bevilget til byggeriet og det faste inventar, blev ikke overskredet, tværtimod blev der tale om en lille besparelse.

Den 14. august 1959 klokken 8 mødtes alle elever og lærere for sidste gang på legepladsen på den gamle statskole. Efter at have strøget flaget på flagstangen ved indgangen til skolen, gik man samlet til den nye skole på Carlsbergvej, hvor flaget hejstes på flagstangen på skolens smukt beliggende gårdsplads. Hvad der ved krigens afslutning havde været et fata morgana, var blevet virkelighed. Skolens planopbygning var stort set sket efter de tegninger, rektor Jensen dengang skildrede (Se side 22). Skønt skolen ikke fik forsøgshaver og damme, bestod den af en festsal og frokoststue i tilknytning til en foyer, en normalklassefløj og en fagklassefløj. Denne var forbundet med to store dejlige gymnastiksale med gode badeforhold og direkte adgang til en moderne sportsplads. Også lærerne var betænkt med et stort lokale med udsigt over søen og skoven og et lille selvstændigt arbejdsværelse til opgaveretning og karakterskrivning. Plads mente man der var rigeligt af, fordi der var ét klasselokale mere end det daværende antal klasser. Man kunne nu optage alle gymnasieegnede elever på skolen.

Udover at få byggesagen afsluttet og gennemført bestod Hans. W. Larsens særlige indsats i at få kunstnerisk udsmykning til skolen. Til dette havde staten ikke afsat bevillinger. Rektors energiske arbejde i denne sag kronedes med held. Det lykkedes ham at få Statens Kunstfond til at betale den store mosaik til festsalen udført af Niels Leergaard og nogle af dennes elever. Arbejdet blev færdig i 1961. Kommunerne betalte Gunnar Westmanns festlige hane på drikkebrønden i skolegården. Også lokale pengeinstitutter trådte til. Frederiksborg Amts Sparekasse betalte Knud Victors fresco, der havde fået Akademiets guldmedalje, og som blev anbragt ved hovedtrappen. Hillerød og Omegns Bank bidrog med Claes Lorenzens og Mogens Helms udsmykning i frokoststuen.

Den 10. oktober 1959 fandt den officielle indvielsesfest sted. Undervisningsminister Jørgen Jørgensen udtalte som sit ønske, at den nye skole kunne være med til at bryde de gamle skel, der vel endnu var mellem by og land. Han sagde, at et hovedsigte med 1958-skoleloven var, at uddannel-

sesmulighederne skulle være lige for alle, enten de boede i en by eller på landet, og han håbede, at Frederiksborg Statsskole ville få tilgang af unge fra befolkningskredse, der hidtil kun havde haft ringe mulighed for at sende deres børn i gymnasiet. Dette udmærkede ministerielle ønske er i den forløbne tid i ikke ringe grad blevet opfyldt. I 1959 var skolens elevtal 503, i begyndelsen af 1960'erne steg det lidt, derefter stærkere, i 1973 passeredes tallet 600 for i 1976 at gå over de 700. Skolens ydre rammer kunne ikke på rimelig måde klare denne kraftige tilgang. Vi kan ikke i dag byde vore elever og lærere rimelige faciliteter. Vi har i år 29 klasser og 24 klasse-lokaler, og faglokalernes kapacitet slår ikke til.

Den 1. februar 1977 tiltrådte Jørgen Olsen som skolens nye rektor. Løsenet måtte efter hans opfattelse være udvidelse af de eksisterende bygninger og status quo elevtal. Trods myndighedernes bevågenheder det alligevel imponerende, hvor hurtigt Jørgen Olsen har fået brikkerne til at falde på plads. Med rektor som inspirerende primus motor startede i august 1977 udvalgsarbejde på skolen om til- og ombygning, byggedirektoratet og gymnasiedirektoratet kom hurtigt med i arbejdet, og allerede i september 1978 kunne lærerrådet godkende et forslag om en tilbygningsfløj ved hjemmeklassefløjen samt udvidelse af faglokaler og ændring af skolens administrationslokaler og lærerværelse udarbejdet af arkitekt Henry Kønig. I september 1979 godkendte Frederiksborg Amtsråd projektet og bevilligede 10,2 mill. kr. Staten vil betale resten op til de anslåede 18 mill. kr. Som sand idrætsmand har Jørgen Olsen elegant og tilsyneladende ubesværet og i rekordtempo passeret de forhindringer, der var på vejen. Hillerød Kommunes lokalplanforslag hæmmede farten i nogle måneder, men den 20. december 1979 blev der holdt licitation på arbejdet.

Arbejdet begyndte mandag den 25. februar 1980. Kunne Frederiksborg Statsskole få nogen bedre jubilæumsgave i 350-året for skolens oprettelse?.

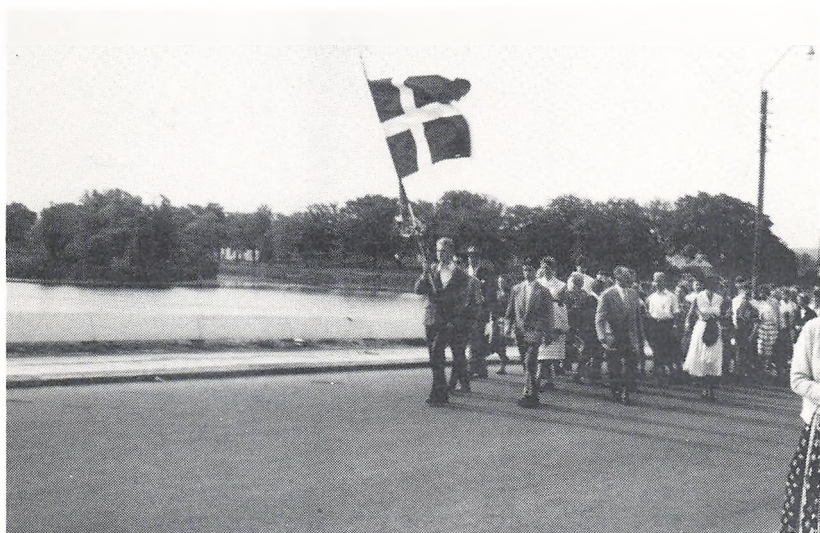
Bent Vincentsen

Den gamle skole forlades

Den ny skole indtages

Vandringen langs Teglgårdssøen

»Legepladsen« foran den nye skole

De sidste 25 år.

FRA ELITÆR MIDDELKLASSESKOLE TIL EN AF UNGDOMSUDDANNELSERNE

Året før Frederiksborg Statskoles 325 års jubilæum i 1955 var ledelsen af skolen overgået fra rektor H. M. Jensen til *Hans W. Larsen*, tidligere lektor og inspektør ved den private institution »Th. A. Langs Skoler, Silkeborg.« Han var i mange henseender H. M. Jensens diametrale modsætning. H. M. Jensen var fynbo, søn af en karetmager fra Brenderup, og hvis dialekt han havde skrevet en anerkendt afhandling. Gennem ægteskab var han knyttet til den grundtvigske friskole, hvad der forklarer hans interesse for lejrskoletanken. Han havde dog udviklet sig til en udpræget embedsmandstype, næsten i Frederik VI.s ånd. Hans W. Larsen var københavner, også håndværkersøn, men gennem ægteskab knyttet til det større erhvervsliv; han var svigersøn af en direktør i Ø. K., og i sin tid i Silkeborg havde han deltaget aktivt i byens og omegnens sociale liv. Det er således karakteristisk, at han i Silkeborg havde været medlem af bestyrelsen både af Koncertforeningen og Een Verden, og at han ved sin overtagelse af rektoratet i Hillerød i modsætning til H. M. Jensen tog imod indbydelsen om at indtræde i Rotary Club.

Den skole, H. W. Larsen overtog, afveg ved sin aldersmæssige sammensætning og sin sociale rekruttering ikke meget fra den af rektor Ring ledede i 1930 (Se side 5). Endnu lå det talmæssige tyngdepunkt i mellem-skolen. Ganske vist var gymnasieklassernes antal blevet øget fra to til tre, men alligevel udgjorde gymnasiasterne kun 140 af skolens 400 elever. Stådigvæk tilhørte forældrekredsen fortrinsvis Hillerøds og amtets middelstand, således at lærer-, præste-, lægestanden og gårdejerne dominerede og repræsenterede forældrene i skolenævnet.

At elevklientellets tyngdepunkt lå i børneskolen med social baggrund i middelklassen forklarer, at skolens ordensregler afveg stærkt fra dem, der gælder for en gymnasieskole i dag. Det var forbudt at forlade skolens grund i frikvartererne; der var forbud mod tobaksrygning og udskænkning af øl ved de af gymnasieforeningen »Collegium« afholdte fester. Lektielæsning i frikvartererne var strengt forbudt, i disse skulle alle

elever opholde sig på legepladsen i gården. Her holdtes de under strengt opsyn af den magtfulde inspektør, tysk- og dansk læreren lektor Einar Gjerløff. Hos ham måtte »spirerne«, de nye 1. mellem'er, søge beskyttelse mod de drillerier grænsende til terror, de var udsat for fra skolens ældre elever, og her naturligvis ikke mindst de forhenværende spirer i 2. mellem.

Lektor Gjerløff holdt af at underholde nyansatte lærere med, at han frivilligt havde påtaget sig gårdvagten for at slippe for kævlet og luften på lærerværelset. Gjerløff var ikke for ingen ting studiekammerat med digteren Tom Kristensen, der altid fortalte, at det var lærerværelserne, som havde fået ham til at opgive karrieren som gymnasielærer. Men i ét havde Gjerløff ret: Luften på lærerværelset var præget af, at det ikke meget mere end 4 gange 5 meter store lokale i hvert fald i spisefrikvartererne skulle rumme 20-25 lærere og deres madpakker. Den gamle sofa og stolene omkring det store runde bord var forbeholdt rektor og de ældre lærere; de resterende måtte sidde med deres madpakker fritsvævende. Skolen bar endnu præg af det gamle embedshierarki, hvor indflydelse afhang af rang og anciennitet. Efter denne sad ikke blot lærere bænket foran eleverne ved de årlige translokationer, men også deres ægtefæller på gæstestolerne over for. I centrum for det hele stod rektors høje og imponerende talerstol.

Frederiksborg Statsskole havde dog som allerede nævnt i forhold til andre statsskoler et islæt af den grundtvigske folkelighed ved den rolle, lejrskolen, og som noget specielt for skolen, folkedansen spillede. Palle Berg Sørensens betydning for lejrskolen er tidligere omtalt. Sammen med gymnastikkollegaen Poul Bygum Nielsen havde han også haft betydning for oprettelsen af »Frederiksborg Statsskoles Folkedanserforening« i 1941. Fru Nanna Gandil, født Bojsen Jensen, var dog dens centrum. Hun var blevet ansat som gymnastiklærerinde ved skolen allerede i 1922. Når hun ikke er nævnt i Bjørn Kornerups fortegnelse over »Lærerpersonalet ved Frederiksborg Statsskole 1633-1933« skyldes det, at den lærde dr. phil. kun medtog skolens »videnskabeligt uddannede lærerpersonele.« Alligevel er Nanna Gandil vist den af periodens lærere, der har gjort skolens navn videst kendt gennem sine smukke dragter og opvisninger både ved »legestuerne« på skolen og på Frilandsmuseets danseplads i Lyngby. Ja, også til udlandet nåede både folkedragterne og folkedanserne. Under ledelse af den gymnastikkollega, fru Gandil fik i 1955, cand. mag. Lotte Sahl Nielsen, har de deltaget i de internationale musik- og dansestævner i Wales. Eneste gang alle de 70 dragter, (i dag 90) vist var i anvendelse var ved den nye skoles indvielse i 1959. Til festliggørelse af denne dag bi-

Folkedans i Wales

Opvisning på Frilandsmuseet.

drog også den med fru Gandil samtidige lærer, den anerkendte forfatter Peter Grove, med en meget beundret kantate med musik af skolens gamle elev og sanglærer Vagn Andersen. Takket være sine sjældne pædagogiske evner udnævntes Grove til lektor 26 eller såkaldt »superlektor« uden embedseksamen, men med en fortid som politifuldmægtig. Også på det punkt var han enestående inden for gymnasieskolen.

Lejrskolen og folkedansen var således to fastslåede traditioner, da Hans W. Larsen i 1954 overtog rektoratet, og som han, ligeså lidt som enhver anden nyansat lærer ved Frederiksborg Statsskole, kunne rokke ved. Han valgte da også at støtte dem, men samtidig ønskede han selv at skabe nye traditioner og ryste op i de gamle. Som privatskolemand var han mindre imponeret af det statslige embedshierarki end rektor H. M. Jensen, og han fik gennemført en række reformer ved at sætte sig ud over kommandovejen. Når det lykkedes ham, som tidligere nævnt (side 25), at få gennemført en række restaureringer af den forældede skolebygning, skyldtes det således, at han i stedet for at blive stående ved undervisningsministeriets afslag med henvisning til byggeplanerne, gik direkte til finansministeriet. De for skolens lys og luft fatale træer i den over for liggende præstegårdshave fik han på tilsvarende vis fældet ved at gå direkte til kirkeminister Bodil Koch uden om hendes embedsmænd, der havde syltet sagen.

Også de institutioner, rektor havde pligt til at rådføre sig med på det lokale plan, skolenævnet og skolerådet, fik Hans W. Larsen ved sin forhandlingsevne til at støtte sine planer. Med skolenævnet holdt han sit første møde allerede den 2/9 1954 og fik dets godkendelse af den første nye tradition, han ønskede at indføre, nemlig juleafslutningens flytning fra skolens triste gymnastiksal til Slotskirken. Rektors ønske om at fremhæve skolens historiske tilknytning til slottet begünstigedes af, at museumsdirektør Jørgen Paulsen var et indflydelsesrigt medlem af skolenævnet, af hvilket forældrekredsen valgte fire medlemmer. Skønt rektor var født medlem af nævnet, stod de to af skolerådet valgte medlemmer ganske stærkt. Poul Bygum Nielsen, der netop havde afløst historielæreren Anders Feilberg Jørgensen, som var blevet udnævnt til rektor ved Tønder Statsskole, fungerede som sekretær. Når det drejede sig om magt, havde det nok større betydning, at Palle Berg Sørensen sad som kasserer for det af skolenævnet forvaltede forældrefond, hvis midler havde afgørende betydning for skolens lejrskolevirksomhed.

Skolenævnet fungerede - og fungerer iøvrigt den dag i dag - efter en anordning af 16/6 1944. Det kan på sine møder behandle alle sager af be-

tydning for skolen og skal høres med hensyn til omfanget og indholdet af forældremøder. I 1950'erne som tidligere, spillede de store forældremøder, hvor forældrene mødte op mand af huse til kaffebord, foredrag og diskussion, en stor rolle. Skolen stod endnu som et centrum for byens og amtets kulturliv. Ikke blot forældremødernes foredrag med efterfølgende debat, men også den årlige skolekomedie med efterfølgende bal, hvortil byens honoratiores, amtmænd, borgmester og politimester var indbudt, fik stor spalteplass i den lokale presse.

Skolerådet, der bestod af samtlige fastansatte lærere ved skolen, var juridisk set underkastet et »Reglement for Skolerådene ved Statens Højere Almenskoler«, der gik helt tilbage til den 23. juli 1920. I følge dette var skolerådet i forhold til rektor en i det alt væsentlige rådgivende forsamling. Dets vigtigste funktion bestod i at behandle spørgsmål om elevernes standpunkt, deres opflytning til en højere klasse og dermed om deres indstilling til eksamen. Udover dette havde skolerådet høringsret i en række sager, men det var rektor, der satte dagsordenen og ham der dikterede, hvad der skulle føres til protokols. Ganske vist indeholdt reglementet en bestemmelse (§ 3) om, at enhver af skolerådets medlemmer kunne forlange et forhandlingsemne sat på dagsordenen, men det skete aldrig. Da det i 1960'erne kom på tale at give lærerne større selvstændig kompetence, udtalte rektor Larsen sin forundring over dette. Muligvis skyldtes det, at et flertal af lærerne ikke kendte denne bestemmelse, måske også en for stor respekt hos lærerne for rektorembetet.

I sin praksis valgte Hans W. Larsen at forelægge skolerådet næsten alle sager, som angik skolens liv og virksomhed. Ved sit første skolerådsmøde den 15/9 fremsatte han, som 12 dage tidligere i skolenævnet, sin plan om at henlægge juleafslutningen til slotskirken. Han anmodede desuden lærerne om at nedsætte et udvalg, der skulle tage sig af skolens kunstneriske udsmykning, et udvalg, der endnu eksisterer. Men først og fremmest gjorde Hans W. Larsen sit bedste for at aktivere lærerne, skolenævnet og hele forældrekredsen både i byggesagen og den skolepolitiske debat, der foregik i 1950'erne om en ny skolestruktur. Den gang som i dag drejede det sig om et for eller imod enhedsskolen. Planen omfattede dog kun skolen til det ottende skoleår, hvor den i dag omfatter hele skoleforløbet til det tolvte skoleår. Til det store forældremøde den 12. februar 1957 havde rektor og forældrenævnet indbudt kredsens radikale folketingsmedlem mag. art. fru Else Zeuthen til at indlede en debat om skolestrukturen. Som museumsdirektør Jørgen Paulsen udtrykte det under mødet, var det bemærkelsesværdigt ved, at en radikal politiker holdt en tale, der var så

konservativ, at den dannede oplæg til en enstemmig vedtagelse af en resolution, der gik imod den strukturændring, den radikale undervisningsminister Jørgen Jørgensen gik ind for.

Frederiksborg Amts Avis den 12. februar 1957:

Det langvarige møde sluttede med enstemmig vedtagelse af følgende resolution, som sendes til folketingsudvalget:

Ca. 300 forældre til elever i Frederiksborg Statsskole samlet til forældremøde udtaler enstemmig tilfredshed med den bestaaende ordning af eksamensmellemskole og gymnasium. Vi opfordrer derfor folketinget til ved udformningen af de strukturændringer, som forberedes, at bevare eksamensmellemskolen og gymnasiet i den hidtidige form og koncentrere kræfterne omkring forbedring af de grene af skolen, hvor reformer er tiltrængt.

Paa grund af spørgsmalets store samfundsmæssige betydning henstiller vi, at den endelige afgørelse udskydes til efter det forestaaende folketingsvalg.

Der vil endnu være mennesker, som husker, hvorledes det lykkedes Jørgen Jørgensen ved et næsten kuplignende kompromis med Danmarks Lærerforening at få gennemført skoleloven af 7. juni 1958, hvorved den ved almenkoleloven af 1903 skabte mellemskole faldt væk og erstattedes af en treårig realskole, hvis administration også ved gymnasieskolerne, skulle ligge under undervisningsinspektoratet for folkeskolerne.

Ved Frederiksborg Statsskole som ved landets andre gymnasieskoler oprettedes derfor den sidste 1. mellemskoleklasse i august 1958, medens 1. realklasser efter 1958-loven for første gang oprettedes i 1961. Dermed mistede skolen sine to yngste klasser. Det første skridt fra børne- til ungdomsskolen var taget. Det næste fulgte i løbet af 1960erne, hvor presset på gymnasieafdelingen blev så stort, at skolens realafdeling måtte afvikles i 1971. Samtidig var skolens elevtal steget fra 503 til 575, af hvilke alle i løbet af de følgende to år kom til at tilhøre den 16-19 årige aldersklasse.

For de unge, der optoges i gymnasiet i 1963/64 og fremad, var læseplanerne blevet ændret væsentligt i forhold til de gamle bestemmelser af 1953. Allerede i 1959 var der blevet nedsat et læseplansudvalg, som ikke blot skulle bringe gymnasiets linie- og fagfordeling og fagenes indhold i overensstemmelse med de ændringer, der var sket i folkeskolens undervisning som følge af skolelovene i 1958, men også tage hensyn til de ændringer, der var sket både i det danske samfund og i verden som sådan som følge af den anden verdenskrig. Resultatet af udvalgets arbejde ned-

fældedes i den såkaldte røde betænkning, der udsendtes i 1961 med det smukke navn »Det nye Gymnasium.« Hovedordene var den moderne naturvidenskabelige erkendelses ligestilling med de egentlige humanistiske fag på almindannelsens område, det globale synspunkts afløsning af en kulturorientering, der hidtil havde været begrænset til den europæiske kulturkreds, og elevernes opdragelse til demokrati, bl.a. gennem deres inddragelse i »reguleringen af skolens liv og tilrettelæggelsen af dens virksomhed.«

Rektor Larsen var således i god overensstemmelse med de nye tanker, når han allerede så tidligt som i efteråret 1958 på skolerådsmøder fremsatte forslag om oprettelse af elevråd. Hertil knyttede han – muligvis uden kendskab til rektor Rings mislykkede forsøg i 1930'erne, nok snarere under påvirkning af sin beundring for den engelske public school — forslag om oprettelse af et præfektsystem, hvor ansvaret for opretholdelsen af ro og orden på skolen skulle overlades til skolens ældste elever. Det er dog karakteristisk for tiden, at da et par enkelte lærere spagfærdigt forespurgte, hvor lærerne skulle indplaceres i systemet, blev tanken taget meget unådigt op.

Ved overflytningen til den nye skolebygning i august 1959 var elevrådet (skolens tredje) en realitet. Det bestod af en valgt repræsentant for hver

Rektor H. W. Larsen taler ved overdragelsen af udsmykningen i frokoststuen.

gymnasieklasse. Det skulle vælge præfekterne og stå for arrangementet af skolens fester. Endelig skulle det månedligt holde møder med rektor, hvor det kunne fremføre elevernes ønsker og meninger. Pudsigt nok var elevernes første ønske, at en repræsentant for lærerne skulle have sæde i rådet. Den første fest, det blev overladt elevrådet at arrangere, var den elevfest, der skulle afholdes samme aften som skolens officielle indvielse fandt sted den 10. oktober. Den mere officielle indvielse var omhyggeligt planlagt af rektor selv, og det »næsvise« elevblad »Collegium« harceleerede naturligvis lidt over, at der foruden undervisningsminister Jørgen Jørgensen, der skulle foretage den officielle overdragelse af skolen til rektor, var indbudt så mange honoratiorens fra stat, amt og by, at der blev lidt plads til eleverne og deres forældre. Det fremgår da også af skolenævnetsprotokollen fra den 29/9 1959, at man kun kunne finde plads til 100 elever, der skulle vælges ved lodtrækning. I »Collegium«'s drilske anmeldelse i novembernummeret skildres de lange taler og smukke ord da også ironisk, og man sammenligner formiddagens officielle frokost med varme retter og rødvin med den gratis uddeling af wienerbrød og cocacola ved aftenens elevfest. Forklaringen på det beskedne traktement findes dog nok i, at skolen til gengæld havde efterkommet elevernes ønske om et dyrt jazzorkester. Elevrådet havde fået ordre til at holde udgifterne inden for den beskedne bevilling, ministeriet tilstedte eleverne ved en sådan lejlighed.

Indvielsen af den ny Frederiksborg Statsskole afveg næppe meget fra den af ministeriet fastslåede protokol. Derimod var »Collegium«'s artikel udtryk for noget nyt, nemlig det oprør mod »The Establishment« og forældregenerationens statussymboler, der kom til at præge 1960'erne. Bladets svaghed og styrke har lige fra dets grundlæggelse under den begyndende modstandsbevægelse i 1943 været, at det aldrig har været et skoleblad i den forstand, at det repræsenterede skolen, elevforeningen af samme navn som bladet eller senere elevrådet. Det har altid været et privat foretagende drevet af skiftende skrivelystne og i tiden engagerede elever, der i bladets bedste perioder tidligere end flertallet af deres kammerater og lærere var opmærksomme på nye strømninger. Derfor vakte det ofte forargelse hos lærerne og en for redaktionen skuffende ligegyldighed hos kammeraterne.

Af »Collegium«'s omtale af elevforeningens virksomhed fremgår det, at også denne efterhånden skiftede karakter. Foredrag af kendte personligheder trækker ikke længere. Betingelsen for at kunne samle eleverne var dyre og støjende jazzorkestre, som bidrog til at isolere ungdommen fra

den ældre generation. Den populære fysiklærer lektor Aage Thellefsen gav på sin egen humoristiske måde ved indvielsens elevfest udtryk for lærernes holdning til musikken: »Min salig svigerfar ville have været lykkelig, han var nemlig stokdøv.« Skolebladet følger omhyggeligt udviklingen inden for jazzen ved anmeldelser af jazzkoncerter ikke blot i Hillerød og omegn, men også i København. Men samtidig giver det udtryk for stor interesse for den eksistentialistiske filosofi og for det fra denne udgåede absurde drama. Artikler om Sartre og Camus, ja, selv Kierkegaard er almindelige, og der foretages teaterture til København til opførelser af Samuel Becketts »Slutspil« og »Stumspil« og Eugene Ionescos »Næsehornet«, ligesom Harold Pinters »Gæsten«, »Køkkenet« og »Fødselsdags-selskabet« anmeldes i kronikform. I 1963 grundlægges »med rektors tilladelse« en dramatisk studiescene. I nogen konkurrence med de officielle af lærere instruerede skolekomedier, instruerede eleverne selv dramaer af de nævnte udenlandske forfattere, men holdt også urpremiere på et drama »Kuffertvognen« af vor hjemlige Sven Holm, der en kort tid var vikar på skolen. Den eneste hjælp, de fik ude fra, var fra skolens formningslærer Birgit Kjeldmand, som siden sin ansættelse i 1957, har været de skiftende instruktører af de egentlige skolekomedier behjælpelig som regissør, sminkør og ved med sine formningselever at fremstille kulisser. I det hele taget har skolekomedierne efterhånden fået et mere og mere professionelt tilsnit ikke mindst takket være adjunkt Sejer Andersen, der siden valgte teatret frem for skolen. Hans arbejde er blevet fortsat af fru Grete Reumert og hendes dramatikhold. Professionalismen har i endnu højere grad sat sit præg på de såkaldte »forårsfester«, efter at ledelsen er overgået til den i 1971 ansatte musiklærer, den unge dirigent Jesper Grove Jørgensen. Jesper er selv en strålende »entertainer«, der har forstået at indtage musikalske enkeltelever og grupper i underholdningen.

Derimod afgik elevernes private dramaforening efter nogle få år ved døden. Da elevrekruteringen i løbet af 60'erne blev bredere, sejrede den elektroniske ungdomskultur med dens guitarer, stereoanlæg og rock og popmusik over jazz og det absurde drama i elevforeningen »Collegium.« Ganske vist blev udviklingen voldsomt bekæmpet i skolebladet af samme navn, så man kan sige, at også Statsskolen havde sin lille private kulturkamp mellem »rindalister« og »modernister.«

Ingen af de stridende parter synes derimod at have næret større interesse for hverken den internationale, den nationale eller den lokale politik, herunder elevrådsarbejdet. I skolerådsprotokollen for den 21. juni 1963 står der: »Det kniber med elevrådets aktivitet og effektiviteten, f.eks.

deres regnskaber ved fester.« Og lidt senere på året: »Elevrådet lever en stille tilværelse.«

Lærerne havde derimod travlt med at forberede sig til, at »Det nye Gymnasium« skulle træde i kraft fra skoleåret 1963/64. Allerede i skolerådsprotokollen fra den 8/12 1960 lyder det under »Eventuelt«: »H.W. Larsen: »Gennemgang af den røde betænkning bør påbegyndes, evt. i form af colloquier««, og tidstypisk kommer fortsættelsen i protokollen: »Almindelig tilslutning - med tak.« Som noget nyt indledtes en række pædagogiske faggruppemøder, der i vinteren 1962/63 mundede ud i nogle aftenmøder, hvor faggrupperne orienterede hinanden om de nye krav, der stilledes til deres fag i forhold til bestemmelserne af 1953.

I resten af tresserne og et stykke ind i halvfjerdserne var lærernes arbejdssituation præget af de mange overtimer, de måtte påtage sig som følge af, at antallet af færdigt uddannede lærere ikke var fulgt med den såkaldte »uddannelsesekspllosion.« Dette forsinkede også gennemførelsen af Den røde betænkningens vigtigste nyindslag: grendelingen af gymnasiets to stamlinier, den matematiske og den sproglige. Ved Frederiksborg Statsskole indførtes fra 1965/66 den klassisk-sproglige gren, der dog har haft svært ved at tiltrække det krævede antal elever. Fra 1967/68 fik matematikerne mulighed for at vælge den naturfaglige eller den biologiske gren, der har haft stigende succes. Derimod måtte både sproglige og matematiske 1.g'ere vente helt til 1975, før de fik mulighed for at vælge den samfundsfaglige gren i II og III g. Til gengæld var dog en række af de for alle grene fælles fag som dansk og historie ved den såkaldte lille gymnasierreform, der fik sit nedslag i Undervisningsministeriets bekendtgørelse af 16. juni 1971, blevet mere samfundsrelevante og samtidsorienterede. Reformen gav også eleverne ved den såkaldte § 25 større mulighed for at få medindflydelse på undervisningens indhold og form, om end den var begrænset af, at lærerne stadigvæk skulle stå til ansvar for at bekendtgørelsens pensakrav blev opfyldt.

Den såkaldte lille gymnasierreform skulle egentlig kun have indeholdt de ændringer, som nødvendiggjordes af indførelsen af 5 dages ugen med nedskæringen af det ugentlige timetal fra 36 til 30 timer; man afventede den gang en »stor« gymnasierreform med gymnasiets omdannelse til en tilvalgsskole. Når der alligevel skete visse moderniseringer i de enkelte fags indhold og gjordes indrømmelser til elevernes medindflydelse, var baggrunden det såkaldte ungdoms- og studenteroprør, der kulminerede i 1968/69. Også til Frederiksborg Statsskole nåede døningerne af »oprøret« og dets marxistiske og anarkistiske understrøm. I »Collegium« aflø-

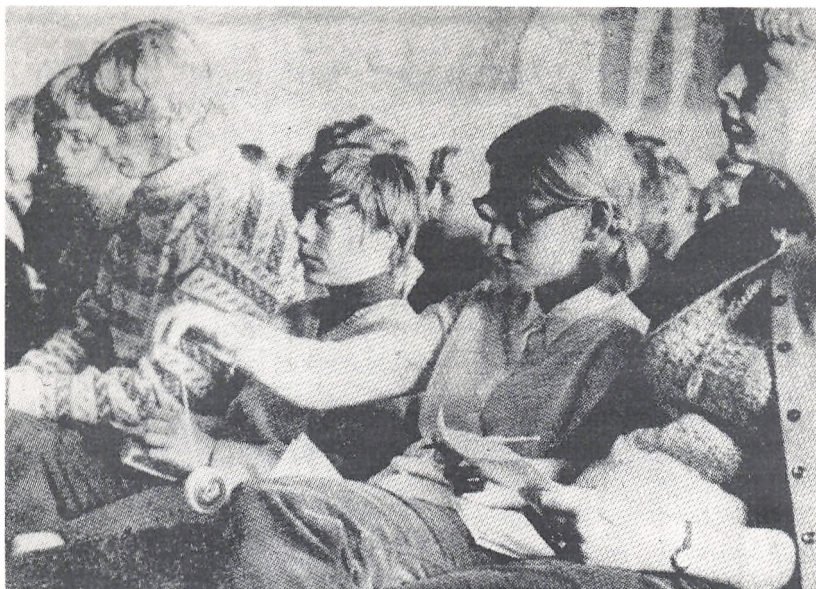
stes de filosofiske og æstetiske artikler af politiske om antiatombombebevægelsen, Vietnam og slagord som »Cuba si Yankee no«. På den lokale front forstærkedes angrebene på »spritforbudet« ved elevfesterne. En ny redaktør, Lars Jacob Muschinsky, der siden skulle blive medstifter af »Det frie Gymnasium« og som psykologistuderende deltager i studenterbevægelsen, benytter anmeldelser af bøger og artikler om det norske forsøgs-gymnasium til at angribe de efter hans mening forældede »sokratiske undervisningsformer« på Frederiksborg Statsskole, specielt i de humanistiske fag. Da han siden som student i »Søndags Aktuelt« hængte skolen ud som et sted, hvor der herskede »spanske tilstande«, gik han dog for vidt selv for sine efterfølgere i Collegiums redaktion. I en leder i bladet fra januar 1969 lyder deres svar: »L. J. Muschinsky skyder så langt over målet, at han snarere stempler sig selv end den skole, han er udgået fra.« Dette betyder dog på ingen måde, at redaktørerne tager afstand fra det oprør, der nu i følge den sensationslystne dagspresse, var nået til gymnasiet. En elevstrejke på Sortedams Gymnasium i anledning af flytningen af en fridag var blevet blæst uforholdsmæssigt stærkt op og havde givet anledning til en aktion, hvor Danske Gymnasieelevers Sammenslutning (DGS) havde fået trommet Københavnsområdets gymnasiaster sammen til at gå i demonstration dels til Christiansborg, dels til undervisningsministeriet. I »Collegium«'s kommenterende leder lyder det: »Vi ønsker at erklære os solidariske med de demonstrerende gymnasiaster på Sortedam.« Ganske vist finder man anledningen til aktionen lovlig ringe, men slutter lederen bombastisk: *»Det korte og det lange er, at vi gymnasiaster nu kræver at blive spurgt, når der træffes afgørelser, der direkte berører os.«*

Undervisningsminister Helge Larsen, der havde sine problemer med universiteterne, lod direktoratet gøre gymnasiastbevægelsen en række indrømmelser for ad den regressive tolerances vej at standse den. Af størst betydning, også for lærernes stilling inden for skolernes styrelse, blev et cirkulære af 4. september 1968 »Retningslinier og vejledende bestemmelser for elevråd og samarbejdsudvalg.« På Frederiksborg Statsskole satte rektor derfor spørgsmålet om samarbejdsudvalg på dagsordenen ved skolerådsmødet den 24. oktober. Under indtryk af Gymnasielærerforeningens store møde i efterårsferien besluttede man dog at udskyde spørgsmålet til decembermødet. Rundt om ved statsskolernes lærerkollegier havde elevernes aktioner vakt lærerne for det latterlige i situationen, hvis eleverne fik deres krav om »demokrati på arbejdspladsen« opfyldt, når lærerne, hvis arbejdsplads i erhvervsfaglig forstand skolerne var, endnu var underkastet det forældede skolereglement af 1920. Skolerådets

omdannelse til et demokratisk lærerråd måtte være den naturlige betingelse for et samarbejdsudvalg med repræsentanter fra de tre parter: rektor, lærere og elever. Gymnasielærerforeningen og direktoratet havde derfor indledt forhandlinger om nye bestemmelser vedrørende lærerkollegiernes funktioner ved statens gymnasieskoler og kurser.

Eleverne, der naturligvis var utålmodige efter at få opfyldt cirkulærets bestemmelser, tålte dog ingen udsættelse. De tilsendte derfor den 30. oktober lærerne et udkast til bestemmelser for et samarbejdsudvalg, og rektor måtte derfor indkalde til et ekstraordinært skolerådsmøde den 7. november, hvor både ministeriets og elevernes udkast skulle drøftes. På mødet var uenigheden dog så stor, at man måtte afbryde det officielle skolerådsmøde og tage en uformel bred drøftelse af problemerne, der så genoptoges på et nyt skolerådsmøde den 14. november. Her mødte ikke blot rektor, men ikke mindre end tre lærere op med hvert sit forslag til bestemmelser for et samarbejdsråd. De langvarige forhandlinger endte med, at man besluttede at foreslå eleverne nedsættelsen af en arbejdsgruppe bestående af tre lærere og tre elever til at arbejde med sagen og her ikke mindst med spørgsmålet om samarbejdsudvalgets kompetence. Den 28. november valgtes ved skriftlig afstemning adjunkt E. Dupont, lektor J. Bendix og adjunkt J. Pantmann som lærerrepræsentanter til en sådan arbejdsgruppe. Ved skolerådsmødet den 16. januar 1969 meddelte Ernst Dupont, at da man ventede et udspil fra direktoratet, havde arbejdsgruppen foreløbig udsat arbejdet lidt.

Endnu ved det nye skoleårs begyndelse den 11. august 1969 forelå der intet fra direktoratet om nye skolerådsbestemmelser m.v., og forhandlingerne med eleverne om samarbejdsudvalg var følgelig heller ikke kommet videre. Da greb noget uventet ind i begivenhederne på Frederiksborg Statsskole. Skolen var blandt de uddannelsesinstitutioner, for hvilke den nydannede Centralorganisation for statens akademisk uddannede arbejdskraft (AC) havde varslet strejke. Skønt strejken populært gik under navnet akademikerstrejken, drejede det sig reelt kun om en punktstrejke, og således at den kun omfattede overenskomstansatte akademikere. Da strejken trådte i kraft den 16. september var det følgelig kun skolens 14 overenskomstansatte lærere, der nedlagde arbejdet, medens de 17 tjenestemandsansatte lærere inkluderet den på grund af rektor Larsens sygeorlov konstituerede rektor, lektor Bent Vincentzen, fortsatte deres normale arbejde. Om ikke af andre grunde så af hensyn til solidariteten kunne de naturligvis ikke påtage sig at læse deres strejkende kollegers timer. Alligevel forsøgte direktoratet ved en skrivelse at få dem til at hjæl-

Elever til møde i festsalen for elevstrejken. Foto: Morten Langkilde.

Eksamen

pe eleverne med selvundervisning og her specielt gruppearbejde i de lærerløse timer.

Da lærerne mente, at dette ville være i uoverensstemmelse med de direktiver, de havde fået fra GL, måtte et af eleverne nedsat udvalg alene påtage sig denne opgave, dog med administrativ hjælp af den konstituerede rektor.

I begyndelsen af strejken forløb den af elevrådsudvalget organiserede undervisning, hvor eleverne fra de øverste klasser hjalp deres yngre kammerater, forbløffende godt og var i sig selv et interessant pædagogisk eksperiment. Men den 4. oktober indløb der meddelelse fra Metropolitan-skolen i København om, at eleverne her var gået i strejke mod den utilstrækkelige undervisning. Den 6. oktober gik eleverne ved Roskilde Katedralskole med i strejken, som Frederiksborg Statsskoles elever tilsluttede sig den 9. oktober, dog foreløbig kun for fire dage. Eleverne fandt uden tvivl situationen spændende og organiserede efter de bedste mønstre både strejkeudvalg og blokadevagter. Samme dag som elevstrejken blev erklæret holdtes der et skolerådsmøde. Den konstituerede rektor foreslog, at der skulle undervises i de klasser, hvor elever efter forældrepres eller personlige principper mødte op, medens fraværende elever skulle noteres fraværende som sædvanlig. Et flertal af lærere godtog dette, men vedtog også et forslag fremsat af Jørn Bendix om et samarbejde med eleverne om udarbejdelsen af en resolution til undervisningsministeren og dermed til offentligheden om det uholdbare i situationen. Sammen med lektor Kirsten Røder og nogle elever udarbejdede Bendix et udkast til en sådan resolution, der med visse ændringer fra lærer- og elevside blev vedtaget og sendt til undervisningsministeren og pressen.

Resolution.

Uden at tage stilling til konflikten udtaler elever og tjenestemandsansatte lærere på Frederiksborg Statsskole håbet om, at forhandlingerne mellem staten og AC må føre til et positivt resultat. Vi opfordrer meget stærkt undervisningsminister Helge Larsen, som den øverste ansvarlige for gymnasieskolen, til at anvende hele sin indflydelse på at bringe undervisningen tilbage til de normale forhold. Elever og lærere arbejder i forvejen under en stærkt anspændt nødplan. Efter de tre ugers konfliktramt undervisning har det vist sig, at elever med de midler de har fået til rådighed, ikke samtidig på ansvarlig måde kan lede og planlægge deres undervisning i de konfliktramte fag og passe forberedelsen til de fag, hvori de modtager undervisning.

Eleverne har iværksat en fire dages strejkeaktion. Da også lærerne anser situationen for uholdbar, har de forståelse for elevernes ønske om at få den normale undervisning igang igen.

Lørdag den 15. oktober klokken 8 mødtes alle eleverne i skolens festsal til et møde, hvortil også skolens tjenestemandsansatte og derfor fungerende lærere var inviteret. For første og hidtil eneste gang i Frederiksborg Statsskoles historie holdtes der et skolemøde efter det direkte demokratis principper, hvor lærer- og elevstemme talte lige meget. Mødet forløb i en så harmonisk og næsten højstemt følelse af fællesskab, at det var en skuffelse for mange elever og enkelte lærere, at skolemødetanken uddøde med strejkens ophør. Det besluttedes at genoptage undervisningen, men elevrådet sendte dagen efter lærerne et udkast til oprettelsen af et informationsråd. Forslaget fremsattes under »Eventuelt« på skolerådsmødet den 16. oktober, hvor man besluttede at sætte det på dagsordenen på det ordinære skolerådsmøde den 30. oktober.

Den 26. oktober afblæstes akademikerstrejken, og de overenskomstansatte vendte tilbage fra, hvad man spøgefuldt kaldte »de fyrre dage i ørkenen.« Også rektor Hans W. Larsen vendte tilbage fra sin sygeorlov, så det skoleråd, der den 30. oktober skulle tage stilling ikke blot til elevernes udkast til et informationsråd, men også til et af lektor Jørn Bendix fremsat forslag om et kontaktudvalg, der skulle fungere indtil oprettelsen af et samarbejdsudvalg, var således normalt i følge sin sammensætning. Mødet var dog stærkt præget af, at rektor og de overenskomstansatte lærere ikke havde oplevet samværet med eleverne under strejkeperioden. De så ganske naturligt de to forslag i forlængelse af de forhandlinger, der var gået forud for akademikerstrejken. Skønt resultatet af den langvarige diskussion blev en enstemmig vedtagelse af et forslag fra rektor om, at forhandlingerne om et kontaktudvalg skulle overlades til den i november 1968 nedsatte arbejdsgruppe vedrørende oprettelsen af et samarbejdsudvalg, afgav nok flere af de tjenestemandsansatte lærere deres stemme med en vis skuffelse.

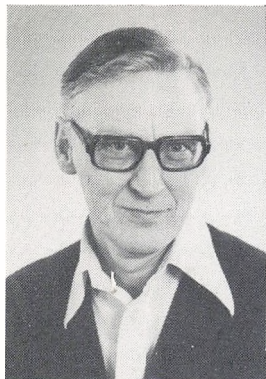
I januar 1970 forelå så langt om længe undervisningsministeriets »Bekendtgørelse af 23. december 1969 om oprettelsen af lærerråd, lærerforsamlinger og samarbejdsudvalg ved statens gymnasieskoler.« Dermed bortfaldt de forsøg, Frederiksborg Statsskoles lærere og elever, ikke mindst under indtryk af strejken, havde gjort på selv at finde frem til en forfatning opbygget på et samvirke mellem rektor, lærere og elever.

Når det havde taget direktoratet så lang tid at udarbejde en bekendtgørelse, der gav lærerne udvidede beføjelser i forhold til rektorerne, skyldtes

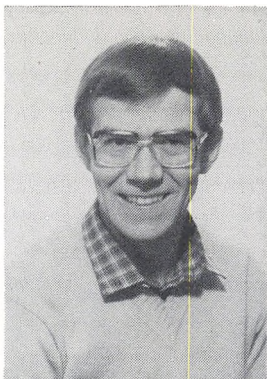
det bl.a., at eksamensretten ved skolerne var lovfæstet til rektorembetet. Man måtte derfor ved udformningen af de nye lærerrådsbestemmelser udskille de bestemmelser i det gamle lærerrådsregulativ, der angik elevernes opflytning i en højere klasse og dermed deres indstilling til eksamen, og tillægge dem en særlig forsamling, lærerforsamlingen eller lærermødet, hvor rektor som hidtil skulle føre forsædet og diktere, hvad i forhandlingerne der skulle føres til protokols. Alle andre sager skulle derimod efter de nye bestemmelser i fremtiden behandles af lærerrådet, som blev en demokratisk forsamling, der selv af sin midte valgte sin formand, dog ikke rektor, der var menigt medlem. Den valgte formand skulle fastsætte dagsordenen og på lærerrådets vegne alene underskrive forhandlingsprotokollen. Lærerrådet fik beslutningsret i adskillige vigtige sager og en lovhjemlet høringsret i en række andre, derunder stillingsopslag og budgetforslag.

På Frederiksborg Statsskole førte rektor for sidste gang den 29. januar 1970 forsædet i skolerådet. Hans sidste opgave var at lede valget af det nye lærerråds formand, næstformand og sekretær. Valgt blev Ernst Dupont som formand, Kirsten Røder som næstformand og Viggo Petersen som sekretær. Protokollatet slutter med de næsten historiske ord: »Rektor sluttede herefter *skolerådsmødet* med en tak for samarbejdet i de forløbne år, og mødet gik videre som *lærerrådsmøde*.« For første gang indtoges formandssædet af en lærer, og mødets forhandlinger skulle nedfældes i en særlig forhandlingsprotokol, ikke i den gamle skolerådsprotokol, der nu overgik til at blive lærerforsamlingsprotokol.

Den nyvalgte lærerrådsformands første opgave måtte blive at få valgt lærerrepræsentanter til samarbejdsudvalget. Allerede på mødet den 29. 1. 1970 valgtes Jørgen Pantmann og Bernhard Andersen, medens Ernst Dupont som lærerrådsformand var født medlem. Det samme gjaldt elevrådsformanden Carl Johan Rosenberg (3 x), medens elevrådet valgte Søren Ferling (2 x) og Michael Sahl Nielsen (1 a). Alle tre havde de under akademikerstrejken vist deres organisationstalent. Den 16. 2. 1970 holdt samarbejdsudvalget sit første møde efter bestemmelserne med rektor som formand. Det varede dog et stykke tid, før samarbejdsudvalgets møder blev fast refererede, langt mindre fik en egentlig protokol. Af de bevarede referater fremgår det dog klart, at det ved samarbejdsudvalgets oprettelse lykkedes eleverne at få gennemført en række af de mærkesager, som elevrådet havde kæmpet for i det foregående årti. Der blev gennemført en rygeordning, som visse forureningsmindede elever iøvrigt i dag bekæmper, præfektsystemet blev afskaffet, og eleverne fik ret til at opholde sig

Ernst Dupont 1970 - 72

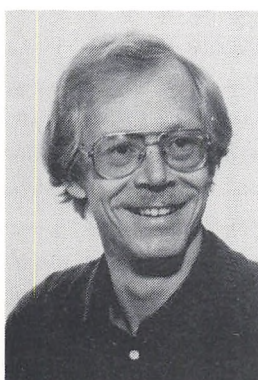
Viggo Petersen 1972 - 74

Bent Karsdal 1974 - 77

Gert Schomacker 1977 - 79

Søren Hall 1979 -

Lærerrådsformænd 1970-80

Dimittender 1979

på gangene i frikvartererne. Selv »spritforbudet« blev ophævet. I følge et samarbejdsudvalgsreferat af 31. 8. 1972 »må ølsalg foregå, hvis elevrådet vil begrænse det i rimelig grad, d.v.s. 2-3 øl pr. betalende gæst, og supplere med lys øl og sodavand.« Ønsket om en kantine har derimod af praktiske grunde ikke kunnet opfyldes, så man måtte nøjes med opstilling af varm- og kolddriksautomater i frokoststuen, hvad der iøvrigt skulle vise sig at blive en god indtægtskilde for elevrådet. Også juleafslutningen ændredes. Den lange og kolde vandring til Slotskirken ophørte, og juleafslutningen fik sin nuværende form indledt med fælles morgenmad i frokoststuen, efterfulgt af musikalsk og dramatisk underholdning i festsalen, hvor alle lærere og elever af pladshensyn må sidde på gulvet med fjernelse af alle stole. (Kun få ved, at ideen stammer fra skolemødet under strejken i 1969). Endelig afsluttes festen med alles dans i flere ringe om det i salen opsatte og af formningseleverne pyntede juletræ.

Samarbejdsudvalget har dog næppe fået den kompetence, som DGS med støtte af direktoratet havde tiltænkt det. GL og de enkelte skolers lærerråd var betænkelige ved at give det en indflydelse, som greb ind over lærerrådets kompetence. Dette har bidraget til at forsinke løfterne om en revision af Bekendtgørelsen af 23. 12. 1969 om lærerråd og samarbejdsudvalg. En revision af 26/11 1979 indeholder kun meget få ændringer.

Derimod er forholdet mellem rektors og lærerrådets kompetence efter de nugældende regler nået frem til en fast forhandlingsprocedure og afgrænsning. Som lærerrådets første formand må Ernst Dupont tilskrives en stor del af æren for, at de tvivlstilfælde, der nødvendigvis måtte opstå ved overgangen fra et rådgivende stænderstyre til en parlamentarisk form, blev løst på en for lærerne tilfredsstillende måde. Medens både han og Viggo Petersen ved det første ordinære lærerråd valg i august 1970 lod sig genvælge som henholdsvis formand og sekretær, valgte Kirsten Røder, da de små tilløb, der havde været til modsætninger mellem tjenestemænd og overenskomstansatte efter strejken helt havde lagt sig, at træde tilbage som næstformand. I hendes sted valgtes den i organisations- og administrationsspørgsmål langt mere interesserede Bernhard Andersen. Han sad også som lærerrepræsentant i samarbejdsudvalget fra dets oprettelse i 1970 og til han gik af med pension i 1974. Han holdt dermed halvtredsårsjubilæum som deltager i elevrådsarbejde. Han havde i 1924 været formand for skolens første elevråd. Hans tilknytning til skolen går helt tilbage til 1922, da han optoges i skolens 1 g, samme år, som den lige så livsbekræftende, i dag 88 årige, Nanna Gandil ansattes som gymnastiklærerinde. Bernhard Andersen har stadigvæk periodisk tilknyt-

ning til skolen som vikar i matematik og er ivrigt optaget af alt, hvad der foregår inden for hele skolesystemet, også den nye erhvervsfaglige grunduddannelse (EFG). Bernhard Andersens arvtager, når det drejer sig om at skabe et godt samarbejde mellem alle skolens parter kan siges at være skolens anden lærerrådsformand Viggo Petersen, som ligner ham ikke blot ved at have matematik som fag, men ved at være elev fra skolen og i 1960 elevrådsformand. Da han i 1974 blev udnævnt til direktoratets konsulent i matematik, afløstes han som lærerrådsformand af historie- og samfundsfaglæreren Bent Karsdal, der under pres fra sine kolleger sad i tre år af hensyn til rektorskiftet midt i skoleåret 1976/77. I hans sted valgtes i 1977 Gert Schomacker, der i perioden 1974-77 havde været Bernhard Andersens efterfølger som næstformand. I øjeblikket er Søren Hall og Leif Stubbe Teglbjærg henholdsvis formand og næstformand, idet de valgte at lade sig opstille som »team-workers«, hvad der er forståeligt, da posten som lærerrådsformand kræver en stor arbejdsindsats til fordel både for kollegerne og skolen som sådan.

Med den fuldstændige afvikling af skolens realafdeling i skoleåret 1972/73 og den samtidige oprettelse af et HF kursus med elever helt op til tredive, fyrretyveårs alderen er skolen helt ophørt med at være en barneskole. Med undtagelse af de 16 - 17 årige i 1. g har skolen ingen mindreårige mere. Dette har medført, at det af forældrene valgte skolenævn ikke har samme betydning som for 25 år siden. Samtidig er uddannelseseksplosionen, der begyndte i tresserne, accelereret i halvfjerdserne. Hvor for 50 år siden kun 4% af en ungdomsårgang og for 25 år siden 6% kom i gymnasiet drejede det sig i 1978/79, i hvert fald i Nordsjælland, om ca. 50 %. Gymnasieskolen kan ikke længere betegnes som en eliteskole, tværtimod synes den ligesom mellemskolen i 1950'erne at være ved at sejre sig til døde.

Symbolisk for udviklingen kan rektorskiftet i februar 1977 siges at være. Medens Hans W. Larsen i sine sidste år loyalt, men lidt skeptisk lånte sine storartede administrative evner til en udvikling, der stred mod både hans opfattelse af rektorembetet og gymnasieskolens akademiske traditioner, er den nye sektør *Jørgen Olsen* offentligt gået ind for undervisningsministeriets og sektorrådets planer om en reform og koordinering af ungdomsuddannelserne, derunder gymnasieskolen med HF. Det har uden tvivl sat sit præg på Jørgen Olsens skolepolitiske synspunkter, at han før sin overtagelse af rektoratet fra 1971 havde været undervisningsinspektør i Direktoratet for gymnasieskolerne og HF. Skønt hans særlige områder i direktoratet havde været de nyindførte HF kurser samt internationale uddan-

nellesforhold, havde han også deltaget aktivt i de forsøg, der i undervisningsministeriets regi har været gjort med en samordning af ungdomsuddannelserne. Han går ind for en tilnærmelse mellem og mulig fleksibel overgangsordning mellem de studieforberevende uddannelser (gymnasiet og HF) og de ungdomsuddannelser, der giver erhvervskompetence (Handelsskolerne, De tekniske skoler, EFG). I sin rektortid har han derfor ganske naturligt fremmet og selv tilskyndet skolens yngre lærere til forsøg med tværfaglig undervisning, projektarbejde og samarbejde med Hillerød tekniske Centralskole. Jørgen Olsen er et eksempel på den moderne ledertype. Han har fra første færd været du's med alle på skolen, lærerne, administrationen og eleverne, og han føler det som noget ganske naturligt, at beslutningsprocessen forsinkes af forudgående forhandlinger med lærerråd, samarbejdsudvalg og elevråd. Også i den retning er Frederiksborg Statsskole blevet en moderne institution.

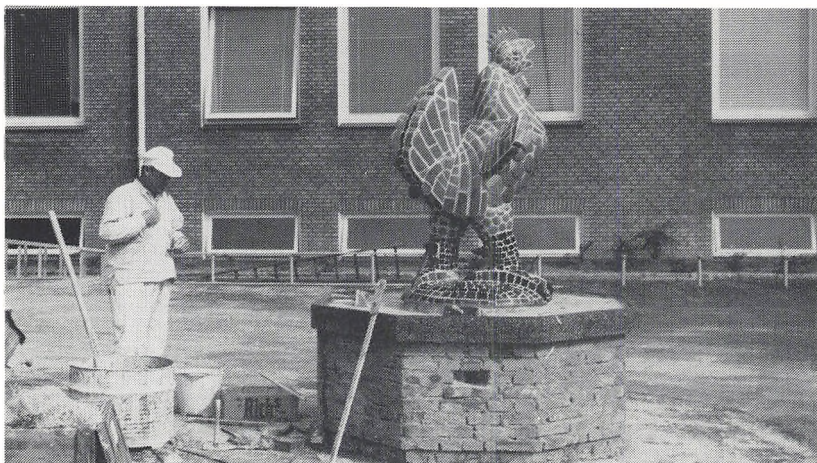

Rektor Jørgen Olsen besøger forsøgsholdet på Teknisk Skole.
Foto: Søren Holmberg.

SLUTNING

Ved sit 350 års jubilæum er Frederiksborg Statsskole ikke som for 50 og 25 år siden centrum for amtets folkeskoler og forældrenes ambitioner med hensyn til deres børns sociale opstigen i den akademiske samfundspyramide. I en cirkel med en kort radius omkring statsskolen er oprettet en række nye gymnasieskoler: Frederikssund, Allerød, Frederiksværk, Helsingør, og et gymnasium nr. to i selve Hillerød by er planlagt. Det er måske ikke helt tilfældigt, at det eneste bevarede synlige minde om den af Christian IV grundlagte skole, den i indledningen omtalte sandstenstavle, er anbragt så beskedent til venstre for skolens hovedindgang og så højt, at kun få bemærker den. Men studerer man den nærmere, vil man bemærke ikke blot det drilagtige årstal 1631, der strider mod fundatsens 29. marts 1630, men også de fra Christian IV's endnu eksisterende bygninger kendte bogstaver »R F P«, forkortelsen af kongens valgsprog *regna firmat pietas*, fromhed styrker rigerne. I dag som i det syttende århundrede kan bogstaverne udlægges som »*riget fattes penge*.« Statens fattigdom vil muligvis bevirke, at Frederiksborg Statsskole i endnu nogle år uændret vil bevare sit særpræg som gymnasieskole med traditioner tilbage til den lærde skole, hvis første 300 år man kan læse om i Bjørn Kornerups værk »Frederiksborg Statsskoles Historie 1630 - 1830. Med en oversigt over skolens nyere historie« til 1930. Det for skolens fremtid spændende spørgsmål er, hvilken skolepolitik og hvilke strukturændringer vil ungdomsuddannelserne for de 16 - 19 årige undergå i de kommende 25 år.

Kirsten Røder

FORTEGNELSE OVER LÆRERPERSONALET 1930 - 1980.

Rektorer

1. 1921 - 1938 Ring, Lauritz Jørgen, cand. mag. 1901
(matematik, fysik, kemi, astronomi).
2. 1939 - 1954 Jensen, Hans Mathias, cand. mag. 1913
(engelsk, tysk, fransk).
3. 1954 - 1977 Larsen, Hans Wilhelm, cand. mag. 1932
(engelsk, fransk).
4. 1977 - Olsen, Jørgen Ole, cand. mag. 1961
(engelsk, gymnastik).

Lektorer, adjunkter, gymnasielærere.

1. 1892 - 1935 Carstens, Peder Uffe Leopold Martin Rasmus
Samuel Christian, cand. mag. 1891
(matematik, fysik, kemi, astronomi).
2. 1900 - 1934 Bøggild, Adam Nicolai Peder Kruse,
cand. polyt. 1889
(matematik)
3. 1907 - 1940 Repstock, Johan Gotthard, cand. mag. 1900
(naturhistorie, geografi, fysik, kemi).
4. 1910 - 1945 Boisen, Hans, cand. mag. 1903
(latin, græsk, historie).
5. 1911 - 1948 Bredsdorff, Kaj Christian Bramhelft, cand. mag. 1904
(engelsk, fransk, dansk).
6. 1914 - 1938 Jacobsen, Engelke, faglærerinde 1909
(historie, dansk).
7. 1916 - 1943 Gottlieb, Agnes, faglærerinde
(regning, matematik).
8. 1920 - 1960 Grove, Peter, cand. phil. 1912
(tysk, tegning).
9. 1922 - 1962 Gandil, Nanna, Statens Gymnastikinstitut,
Statens Håndarbejds kursus.
(gymnastik, håndgerning).
10. 1922 - 1966 Gjerløff, Einar Møller, cand. mag. 1921
(tysk, dansk, latin).
11. 1923 - 1952 Petersson, Vagn Walther, cand. mag. 1910
(naturhistorie, geografi, kemi, fysik).

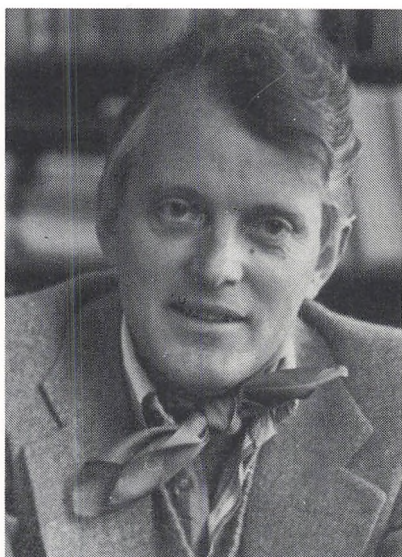
L. J. Ring

H. M. Jensen

Hans W. Larsen

Jørgen Olsen

12. 1923 - 1962 Neergaard, Christian Marius, cand. mag. 1918
(engelsk, historie, latin).
13. 1923 - 1955 Hansen, Esther Johanne Simonis, cand. mag. 1919
(engelsk, fransk, tysk).
14. 1927 - 1938 Tvies, Laurids Andreas Jensen, cand. mag. 1919
(dansk, engelsk, gymnastik).
15. 1927 - 1934 Mønsted, Knud Peter Jakob Bredstrup, cand. mag.
1927 (matematik, fysik, kemi, astronomi).
16. 1928 - 1970 Sørensen, Palle Berg, cand. mag. 1928
(dansk, gymnastik).
17. 1930 - 1938 Bach, Peter Heinrich Nielsen, cand. mag. 1930
(tysk, dansk).
18. 1931 - 1971 Poulsen, Asger, cand. mag. 1929, Sløjdlærereks. 1931
(tysk, kristendomskundskab, sløjd).
19. 1934 - 1974 Andersen, Bernhard, cand. mag. 1932
(matematik, fysik, kemi, astronomi).
20. 1934 - 1972 Rindal, Eva, cand. mag. 1933
(fysik, matematik, kemi, astronomi).
21. 1935 - 1942 Schlanbusch, Marikus (Max) Lauritz, cand. mag. 1932
(historie, fransk).
22. 1936 - 1961 Myndel, Inger, cand. mag. 1932
(engelsk, fransk).
23. 1936 - 1942 Rossing, Frithjof Erling, cand. mag. 1935
(matematik, fysik, kemi, astronomi).
24. 1938 - 1952 Steenberg, Jan, cand. mag. 1928
(historie, dansk, engelsk).
25. 1938 - 1976 Nielsen, Poul Bygum, cand. mag. 1936
(gymnastik, zoologi, botanik, kemi).
26. 1940 - 1972 Jacobsen, Betty, cand. mag. 1933
(naturhistorie, geografi).
27. 1942 - 1977 Thellefsen, Aage, cand. mag. 1935
(fysik, kemi, matematik, astronomi).
28. 1943 - 1946 Lange, Svend Hegelund, cand. mag. 1930
(historie, dansk).
29. 1943 - 1971 Andersen, Vagn, cand. mag. 1942
(dansk, tysk, musik).
30. 1945 - 1949 Ræbild, Christian, cand. theol.
(kristendomskundskab, latin).

Lærerkollegiet 1930

31. 1946 - 1954 Jørgensen, Anders Feilberg, cand. mag. 1933
(historie, dansk).
32. 1947 - 1973 Nikolaisen, Eigil, cand. mag. 1933
(dansk, gymnastik).
33. 1948 - 1980 Bondesen, Grete, cand. mag. 1942
(fransk, dansk, engelsk).
34. 1948 - Salling, Knud, cand. mag. 1944
(matematik, fysik, kemi, astronomi).
35. 1950 - 1979 Noring, Lona-Marie, cand. mag. 1938
(dansk, musik).
36. 1952 - 1972 Nygaard, Gunnar, cand. mag. 1929
(naturhistorie, geografi, kemi).
37. 1952 - Vincentzen, Knud Bent William, cand. mag. 1952
(historie, tysk).
38. 1953 - Røder, Kirsten Løve, cand. mag. 1944
(historie, dansk, engelsk).
39. 1954 - Bjernum, Jørgen Prip, cand. mag. 1946
(historie, latin, græsk kultur).
40. 1954 - 1957 Bruhn, Jørgen, cand. mag. 1953
(matematik, fysik, kemi, astronomi).
41. 1955 - Nielsen, Lotte Sahl, cand. mag. 1954
(engelsk, gymnastik).
42. 1955 - 1961 Bregnsbo, Henning, cand. mag. 1955
(historie, engelsk).
43. 1955 - 1977 Svendsen, Paul, cand. mag. 1947
(fransk, engelsk).
44. 1957 - Kjeldmand, Birgit, lærereksamen 1944
(formning, håndgerning, gymnastik).
45. 1957 - 1967 Bostrup, Ole, cand. mag. 1955
(kemi, fysik, astronomi, matematik).
46. 1958 - 1972 Tortzen, Christian, cand. mag. 1951
(historie, gymnastik).
47. 1961 - Bendix, Jørn Olav, cand. mag. 1947
(dansk, tysk).
48. 1961 - Aaen, Hans, cand. mag. 1956
(dansk, fransk).
49. 1961 - 1969 Kjellerup, Svend Erik, cand. mag. 1957
(fransk, gymnastik).

Lærerkollegiet 1955

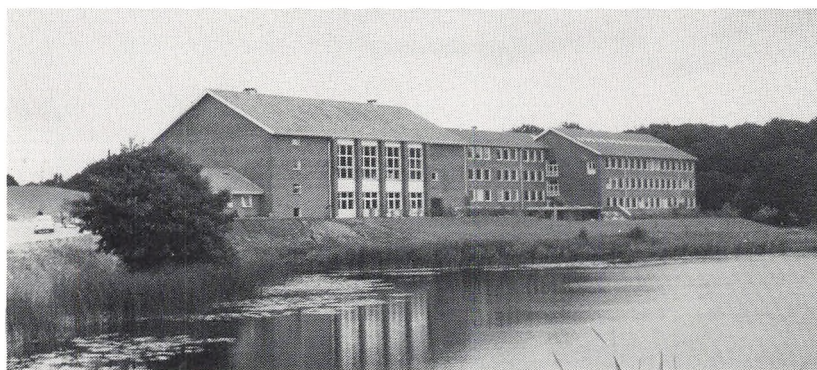
50. 1961 - 1980 Fabricius, Christian. cand. mag. 1961
(tysk, latin, oldtidskundskab, græsk).
51. 1961 - Hammeris, Erik, cand. mag. 1950
(engelsk, gymnastik).
52. 1962 - Dupont, Ernst Jakob, cand. mag. 1958
(engelsk, latin).
53. 1962 - Dupont, Birte, cand. mag. 1957
(engelsk, gymnastik).
54. 1962 - Obel, Stig, cand. polyt. 1962
(fysik, kemi, matematik).
55. 1965 - Mondorf, Hella Windeløv, cand. mag. 1965
(tysk, gymnastik).
56. 1966 - Jensen, Erhard Gert, cand. mag. 1956
(dansk, religion).
57. 1967 - Pantmann, Jørgen, cand. mag. 1962
(zoologi, geografi, botanik).
58. 1967 - Garvin, Tove, cand. mag. 1964
(klassisk fil., engelsk).
59. 1968 - Petersen, Viggo, cand. scient. 1966
(matematik, fysik).
60. 1968 - Egebjerg, Jørgen, cand. scient. 1968
(matematik, fysik).
61. 1969 - 1977 Andersen, Sejer, cand. mag. 1969
(fransk, gymnastik).
62. 1970 - Gudnason, Jørn, cand. mag. 1960
(matematik, fysik, kemi, astronomi).
63. 1970 - Petersen, Orla, cand. mag. 1970
(matematik, gymnastik).
64. 1971 - Reumert, Grete, stud. mag.
(dansk, dramatik).
65. 1971 - Rosendahl, Eva, cand. mag. 1964
(tysk, engelsk).
66. 1971 - Skrydstrup, Flemming, mag. art. 1967
(dansk, religion, oldtidskundskab).
67. 1971 - Jørgensen, Jesper Grove, cand. phil. 1973
(musik).
68. 1972 - Bruun, Kresten, cand. polyt. 1969
(fysik, kemi).

Skolens personale 1980

69. 1972 - Jørgensen, Jytte, cand. scient. 1971
(biologi).
70. 1972 - Karsdal, Bent, cand. mag. 1974
(historie, samfundsfag).
71. 1972 - Sivertsen, Ole, cand. scient. 1971
(geografi).
72. 1973 - Nielsen, Bo, cand. mag. 1972
(dansk, formning).
73. 1973 - Nissen, Eva, cand. mag. 1963
(tysk, religion, oldtidskundskab).
74. 1973 - Petersen, Palle Bak, cand. scient. 1966
(matematik, fysik).
75. 1973 - Teglbjærg, Leif Stubbe, mag. art. 1970
(engelsk).
76. 1973 - Vedelsby, Mette-Maria, cand. mag., mag. scient.
1964.
(fysik, matematik, kemi).
77. 1974 - 1979 Bressendorff, Suzanne, cand. mag. 1974
(engelsk, idræt).
78. 1974 - Capito, Mogens, cand. mag. 1973
(samfundsfag, historie).
79. 1974 - Hagel-Sørensen, Vibeke, cand. mag. 1974
(fransk, engelsk).
80. 1974 - Joensen, Sverre Eide, mag. scient. 1971
(matematik).
81. 1974 - Schomacker, Gert, cand. scient. 1973
(matematik, fysik, kemi).
82. 1975 - 1979 Hansen, Rasmus Lykke, cand. scient. 1969
(fysik, kemi).
83. 1975 - Bregnhøj, Hans Jørgen, mag. scient. 1971
(geografi).
84. 1975 - Jakobsen, Kurt, cand. scient. 1975
(matematik, fysik).
85. 1976 - Kohl, Anders, cand. scient. 1972
(biologi, idræt).
86. 1976 - Hansen, Niels Bille, cand. mag. 1961
(dansk, tysk).
87. 1976 - Springborg, Ingeborg, cand. mag. 1976
(fransk, italiensk).

88. 1976 - Bertelsen, Aksel, cand. scient. 1975
(matematik)
89. 1976 - Jensen, Kåre Dag, cand. mag. 1973
(historie, fransk).
90. 1976 - Jensen, Palle Mørch, cand. mag. 1976
(historie, religion).
91. 1976 - Mynster-Nielsen, Inge, cand. mag. 1976
(tysk, fransk).
92. 1976 - Pedersen, Bodil Stenvang, cand. scient. 1976
(gymnastik, biologi).
93. 1977 - Wåhlin, Peter, cand. scient. 1975
(fysik, kemi).
94. 1977 - Jensen, Ellen Bastholm, cand. mag. 1977
(samfundsfag, dansk).
95. 1977 - Prins, Lissi, cand. mag. 1977
(engelsk, dansk).
96. 1977 - Andersen, Jette, cand. mag. 1977
(dansk, religion).
97. 1977 - Hall, Søren, cand. mag. 1976
(fransk, idræt)
98. 1978 - Bonnesen, Arne, cand. scient. 1978
(idræt, geografi).
99. 1978 - Knudsen, Connie, cand. mag. 1978.
(fransk, idræt).
100. 1979 - Kristiansen, Kirsten, cand. mag.
(biologi, idræt).

Frederiksborg Statsskole 1959.

FREDERIKSBORG STATSSKOLE 1979 - 1980

OPTAGELSE I FREDERIKSBORG STATSSKOLE

Optagelse i 1. gymnasieklasse

Optagelse i 1. gymnasieklasse sker i overensstemmelse med undervisningsministeriets bekendtgørelse af 13. december 1977. Ansøgere, der skal have gennemgået 9. eller 10. skoleår, skal søge om optagelse på særlige skemaer, som fås på ansøgerens **hidtidige** skole, og som fremsendes gennem den **hidtidige** skole.

Optagelse i 1. HF

Man kan optages på HF, hvis man har gennemført 10 års folkeskoleundervisning afsluttet med prøver med tilfredsstillende resultat. I dansk kræves folkeskolens udvidede afgangsprøve, mens der i engelsk, tysk og matematik kræves folkeskolens afgangsprøver. For ansøgere fra perioden før den ny folkeskolelov kræves 10 års skolegang op til et tilsvarende niveau. Det er ikke en nødvendig betingelse for optagelse, at man har gennemført alle folkeskolens 10 år samlet. Det er også muligt ad anden vej at skaffe sig det grundlag, som HF-kursernes undervisning bygger på. Nogle års erhvervs erfaring vil f.eks. kunne give en modenhed og evne til selvstændigt arbejde, som kan være et lige så godt grundlag som friske skolekunderskaber.

Ansøgningsblanket fås på skolen fra omkring 1. februar og afleveres inden 1. april personligt i forbindelse med en samtale med studievejlederen.

BEFORDRINGSODTGØRELSE

Ifølge lov af 9. februar 1970 gives der befordringsgodtgørelse til elever i gymnasie- og HF-klasserne efter følgende regler:

1. Godtgørelsen ydes af amtskommunen til elever hjemmehørende i pågældende amt.
2. Elevens samlede skolevej beregnet fra bopæl til skole skal være mindst 7 km.
3. Der skal i videst mulige omfang benyttes offentlige transportmidler. Eget befordringsmiddel kan dog benyttes, hvor dette af amtsrådet godkendes som mest hensigtsmæssigt.
4. Ansøgningsskema fås på skolen, men kun ansøgning om at måtte benytte eget transportmiddel afleveres hér igen. Almindelig ansøgning om bus- eller togkort afleveres til det trafikelskab, man skal benytte.
5. Der er ikke (som ved SU) aldersmæssige eller indtægtsbestemte begrænsninger i retten til at få sin transport betalt; også nyoptagne elever/kursister kan og bør i god tid sikre sig rejsehjemmel til skolevejen.

STATENS UDDANNELSESSTØTTE

Stipendier og statsgaranti for lån i pengeinstitutter kan søges af skolens elever fra de er 18 år efter regler, der bekendtgøres på skolen. Nye elever vil tidligst kunne søge i slutningen af august.

GRENDELING

Elever i skolens sproglige linie vil med udgangen af 1. g kunne vælge mellem at fortsætte i denne linies nysproglige, klassisksproglige eller samfundssproglige gren.

Elever i skolens matematiske linie vil ved udgangen af 1. g kunne vælge mellem at fortsætte i denne linies matematisk/fysiske, matematisk/naturfaglige (biologiske) eller samfundsmatematiske gren.

Ved udgangen af 1. g kan eleverne i stedet for musik vælge at deltage i formning/kunstforståelse i 2. og 3. g.

KARAKTERSKALA

Ifølge bekendtgørelse af 4. feb. 1963 skal enhver bedømmelse af eleverne i gymnasiet og HF udtrykkes ved en af følgende karakterer: 13 - 11 - 10 - 9 - 8 - 7 - 6 - 5 - 03 - 00.

Om anvendelsen af de enkelte karakterer gælder følgende:

- 13 gives for den usædvanlig selvstændige og udmærkede præstation.
- 11 gives for den udmærkede og selvstændige præstation.
- 10 gives for den udmærkede, men noget rutineprægede præstation.
- 9 gives for den præstation, der ligger over middel.
- 8 gives for den middelgode præstation.
- 7 gives for den jævne præstation, der ligger lidt under middel.
- 6 gives for den noget usikre, men nogenlunde tilfredsstillende præstation.
- 5 gives for den usikre og ikke tilfredsstillende præstation.
- 03 gives for den meget usikre, meget mangelfulde og utilfredsstillende præstation.
- 00 gives for den helt uantagelige præstation.

For at bestå studentereksamen og HF-eksamen kræves, at summen af samtlige karakterer er mindst 5,5 gange karakterernes antal, og at summen af de to laveste karakterer plus gennemsnittet af de øvrige karakterer er mindst 13. Eksamen er kun bestået, hvis dette krav er opfyldt såvel for årskaraktererne i gymnasiet som for eksamenskaraktererne.

RE-EKSAMINATION

For en række eksamensfags vedkommende afsluttes undervisningen efter 1. eller 2. g med studentereksamen i de pågældende fag. Det drejer sig for de sproglige elever om latin, oldtidskundskab, geografi og matematik, og for matematikerne om engelsk/tysk, oldtidskundskab, geografi (kun mat. fys.) og kemi. Hvis en elev i et af disse fag har årskarakteren 5 eller derover, og han ved eksamen får 00 eller 03, kan han forlange at tage prøven om efter sommerferien; det bliver i alle fald den sidst opnåede karakter, der bliver stående.

Hvis en elev i et af disse fag har fået årskarakteren 00 eller 03, kan han forlange sig eksamineret i faget, selv om faget ikke udtages til prøve.

En HF-studerende, der ved eksamen ved udgangen af 1. HF har fået karakteren 00 eller 03, kan indstille sig til re-eksamen i august/september samme år. En HF-studerende, der ved afsluttende HF-eksamen (efter 2. HF) er dumpet, kan indstille sig til re-eksamen i august/september samme år. I begge tilfælde er det den højeste af de to opnåede karakterer, der bliver stående.

ELEVTALE OG EKSAMENER

Ved begyndelsen af skoleåret 1979/80 var elevtallet i gymnasiet 607 og i HF 128. I løbet af skoleåret udmeldtes henholdsvis 13 og 8 elever og indmeldtes 3 og 1, således at antallet af elever pr. 1/4 1980 var 597 gymnasieelever og 121 HF-studerende. I eksamensterminen maj-juni 1979 bestod 187 elever studentereksamen og 43 elever højere forberedelseseksamen.

Sproglig linie

(S) efter elevens navn betyder samfundsfaglig gren.

a-klassen

1. Inger Marie Andersen
2. Per Christiansen
3. Tina Birgitte Christiansen (S)
4. Karin Elander
5. Vibeke Elisabeth Goth (S)
6. Helle Graversen
7. Jørgen Valther Hansen
8. Susanne Lis Jacobsen (S)
9. Anne-Marie Jensen
10. Inge Skou Larsen
11. Annette Kundby Nielsen (S)
12. Susanne Pedersen
13. Pernille Ramsdal Poulsen
14. Henrik Rasmussen
15. Kim Ritzau (S)
16. Christine Raaschou-Nielsen
17. Tine Tursø
18. Kamilla Dorine Viktor
19. Anne-Marie Weede (S)
20. Mette-Helene Nybjerg Yde

b-klassen

1. Kirsten Møller Andersen
2. Lisa Bodil Bendtsen
3. Karsten Bobek (S)
4. Tine Fog Christiansen
5. Mette Kynne Frandsen
6. Annette Demant Hansen
7. Kirsten Norman Hansen (S)
8. Susanne Birgitte Haargaard
9. Lone Nygaard Jensen
10. Monique Kyhl Jensen

11. Tine Jensen
12. Jens Martin Kriegbaum (S)
13. Claus Henrik Larsen
14. Birthe Ougaard
15. Britt Rasmussen
16. Tine Schultz
17. Christian Michael Skram-Jensen
18. Inger Charlotte Runge Sørensen
19. Lene Greve Sørensen

c-klassen

1. Nete Grete Andersen
2. Lars Bromose
3. Kate Christensen
4. Lisbeth Erck
5. Lisbet Rosenkrantz Grage
6. Lars Haldor Gudnason
7. Jens Hansen
8. Angela Brigitte Jensen
9. Kirsten Marie Jensen (S)
10. Kirsten Jepsen (S)
11. Lasse Biehe Kreiner
12. Bente Larsen
13. Birgit Solveig Larsen (S)
14. Susanne Larsen
15. Lisbeth Lund-Jensen (S)
16. Ane Kathrine Lærkesen (S)
17. Helle Noga
18. Birgitte Juhl Nørgaard
19. Gitte Danekilde Olsen (S)
20. Jette Windum Pedersen
21. Kirsten Lene Pihl (S)
22. Helle Skjoldlund
23. Henrik Buch Østergaard

d-klassen

1. Charlotte Schlippe Asmussen
2. Anne Christiane Castenschiold (S)
3. Tina Ejlertsen
4. Anne Charlotte Friis (S)
5. Merete Christel Sommer Gejel
6. Jette Anne-Marie Hansen
7. Ulla Heiden (S)
8. Anette Holmskov
9. Vivi Bente Jacobsen
10. Ingrid Skovmose Jensen
11. Lone Kofod Larsen
12. Dorte Jane Lauritzen
13. Anna-Sofie Lindholt
14. Jeanette Adalbert Meldgaard
15. Kirsten Birgitte Nielsen
16. Anne Grete Petersen (S)
17. Monica Steen
18. Anne Vibeke Wewer

Matematisk linie

(N) efter elevens navn betyder matematisk-naturfaglig gren.

(S) efter elevens navn betyder matematisk-samfundsfaglig gren.

x-klassen

1. Jens Michael Bang
2. Jørgen Bitsch
3. Christian Børsch
4. Lene Damsgaard (N)
5. Lars Steen Jacobsen
6. Ebbe Vallø Winther Jensen
7. Ulrik Bjørn Kristensen
8. Peer Kvist
9. Morten Dalsgaard Larsen
10. Peter Andreas Traun Larsen (S)
11. Tommy Niels Vincentz Larsen (S)
12. Johnny Frank Lodberg (S)
13. Henrik Lyksborg (N)
14. Lisbeth Lønholdt (N)
15. Birgitte Vesth Marker
16. Hanne Nielsen (S)

17. Lisbeth Berit Nielsen (N)
18. Jørn Eiler Vestergaard (S)
19. Finn Villadsen (N)
20. Lise-Lotte Wetterberg (N)
21. Jakob Ulrik Wonsild (N)

y-klassen

1. Paul Frans Avlund
2. Hanne Dalsgaard (S)
3. Niels Hald
4. Morten Halskov
5. Carsten Bent Hansen (N)
6. Henrik Rønne Hansen
7. Mogens Bagger Hansen
8. Dorte Høgh
9. Christian Dahlager Jørgensen (S)
10. Marianne Schou Larsen (N)
11. Helle Margrethe Lassen
12. Lars Mosegaard
13. Jytte Nielsen (S)
14. Anders Dybdahl Nilsson (N)
15. Ole Nygaard (N)
16. Line Stormgaard Olesen
17. Lise Lotte Olsen
18. Birthe Gunhild Petersen (N)
19. René Vagn Petersen
20. John Rydahl (S)
21. Sanna Schlosser
22. Per Thorbøll (S)

z-klassen

1. Steen Bo Andersen (N)
2. Allan Christensen
3. Herta Rye Clausen
4. Per Rex Dahlgren
5. Charlotte Halby Hanson (N)
6. Mads Lyng Jacobsen
7. Søren Jangaard
8. Torleif Jensen
9. Gerd Anja Jørgensen (N)
10. Pia Karlsen (N)
11. Helle Sonne Korsholm
12. Niels Jonathan Kühn

13. Ida List Larsen (N)
14. Kjeld Allan Larsen
15. Anne Dühr Martensen
16. Klavs Mundt
17. Leif Bøge Nielsen
18. Troels Alling Nielsen
19. Berit Serie Edith Olsen (N)
20. Carsten Steen Rasmussen
21. Erik Kenneth Svorin
22. Claus Helge Damsgaard Sørensen
23. Jette Therkildsen (N)

u-klassen

1. Lise Mette Albrektsen (N)
2. Jens Otto Clemmesen
3. Lars Bernt Davidsen (N)
4. Anne Fogh (S)
5. Ulla Annette Graumann (S)
6. Hans Erik Hansen (S)
7. Henning Jørgen Henriksen (S)
8. Jakob Rysgaard Jensen
9. Michael Fred Jensen (S)
10. Lene Østvand Jørgensen (N)
11. Lise Walsted Kristiansen (N)
12. Lone Malmborg (S)
13. Jens Kristian Nielsen
14. Pia Elisabeth Bjørn Nielsen (N)
15. Frank Asger Olsen (N)
16. Inger Helen Olsen (N)
17. Flemming Rune Petersen (N)
18. Inge Birgit Petersen (N)
19. Janni Bente Petersen
20. Christian Rønne
21. Annette Settnes
22. Lotte Weibel (N)

v-klassen

1. Anne Marie Beck
2. Susan Elisa Christensen
3. Jesper Fisker (S)
4. Tina Franck
5. Bent Hansen (S)
6. Lene Hornemann

7. Birthe Marianne Johansen (S)
8. Kim Jybæk (S)
9. Tom Jørgensen
10. Jan Kaspersen
11. Karen Sofie Knudsen (N)
12. Christian Ulrik Leth
13. Helle Lichtenberg (N)
14. Lene Milthers (N)
15. Henrik Nielsen (N)
16. Iben Nørrevang (N)
17. Birgit Reindahl Rasmussen
18. Hanne Rasmussen (S)
19. Lars Roesen (N)

Gæsteelever 1979/80:

American Field Service:
Marie-Pierre Lecornu

Rotary:
Janet Sloggatt
John Lee

HF

p-klassen

1. Kurt Borella
2. Annette Breinbjerg
3. Michael Lindgaard Christensen
4. Pernille Frederiksen
5. Annelise Hansen
6. Hanne Vibe Hansen
7. Henrik Hansen
8. Kim Haagen
9. Birthe Hess Ivarsson
10. Birgitte Iversen
11. Hans Evald Olmütz Jensen
12. Jette Kjær Jensen
13. Birthe Jakobsgaard Knudsen
14. Søren Holthe Mondrup
15. Lene Dørfler Nielsen
16. Sussanne Nørhede
17. Jan Vestergaard Olsen
18. Jan Gram Petersen
19. Edvard Pierre Ib Johan Søderberg
20. Gerda Sørensen
21. Jette Thomsen
22. Marianne Lykke Thomsen

q-klassen

1. Lene Andersen
2. Hanne Bødker Christiansen
3. Dorthe Coff
4. Marianne Colding Dahlsgaard
5. Christian Eriksen
6. Mette Falck
7. Margrethe Frankel
8. Bo Ulrich Hansen
9. Lene Rønholt Hansen
10. Charlotte Kosack Haagensen
11. Flemming Tuborg Jensen
12. Jens Stenhøj Jørgensen
13. Margit Knudsen
14. Adam Isa Krustrup
15. Majken Larsen
16. Pia Marcher
17. Bjarne Steen Nielsen
18. Maja Elna Nielsen
19. Lone Rethpen
20. Helle Rosenlund
21. Susse Ghita Manthey Sørensen

Rektor træffes efter aftale

Skolens telefoner:

Rektor	(03) 25 23 11
Administration	(03) 25 23 11
Studievejledere	(03) 26 76 23
Lærerværelset	(03) 26 22 56
Pedel	(03) 26 34 08
Elevtelefon	(03) 26 05 44

Lektor Grete Bondesen har efter ansøgning valgt at lade sig førtidspensionere fra skoleåret 1980/81 at regne.

Grete Bondesen har haft sin virksomhed ved Frederiksborg Statsskole siden 1948, d.v.s. i 32 år. Hun blev kandidat fra Aarhus Universitet i 1942 med fransk som hovedfag og dansk og engelsk som bifag. Tiden var som i dag præget af arbejdsløshed blandt cand. mag.'er, og hendes første kandidatår var derfor nok så brogede. Før sin ansættelse ved Frederiksborg Statsskole havde hun foruden at have været sekretær for Kristelig Gymnasialbevægelse været vikar eller timelærer ved Frederikshavn kommunale Mellem- og Realskole, Nordjyske Studenterkursus, Haslev udvidede Højskole og Nykøbing Katedralskole.

En væsentlig side af Grete Bondesens private, eller måske bedre, offentlige tilværelse har været præget af hendes kirkelige interesser. Hun har i flere perioder siddet som medlem af Hillerød Sogns Menighedsråd, men har også vist sin interesse både for Santalmissionen og den økumeniske bevægelse. Disse interesser har i forbindelse med hendes store sproglige kundskaber ført hende vidt omkring i verden. Rejserne er ikke blot gået til Frankrig, også et naturligt mål for sprogstudierne, men til Svejts, Storbritannien med Nordirland og helt til Indien og Pakistan. Mere familiære forhold førte hende til Afrika, hvis religiøse og kirkelige forhold naturligvis også havde hendes interesse.

De mange rejser har bidraget til hendes overlegne beherskelse af de sprog, hvori hun har undervist, og har også givet hende mulighed for at levendegøre timerne med lysbilleder og fortællinger om selvoplevelser af

de geografiske steder, der er nævnt i det gennemgåede tekstmateriale.

I sit forhold til sprog er Grete Bondesen perfektionist i en grad, der muligvis vil have fået visse af hendes ringere eller middelhøje elever til at anse hende for noget pedantisk. Hendes dygtige elever, af hvilke flere har fået en karriere inden for faget fransk, var derimod klar over, at gjorde de selv en indsats havde de mulighed for gennem hendes undervisning virkelig at lære at beherske det franske sprog. Beskyldningerne for pedanteri har Grete Bondesen ryggrad og personlighed nok til at tage. Hun har aldrig spillet for galleriet. Det gælder ikke blot hendes optræden over for eleverne, men også overfor kolleger og skiftende rektorer.

Når det drejer sig om deltagelse i skolens liv uden for den egentlige undervisning, hører Grete Bondesen til den gammeldags type tjenestemand, der hverken skeler til fagforeningsbestemmelser eller miljølov. Hun har anset deltagelse i morgensang, skolefester, folkedans og lejrskole som en selvfølge. Uden tvivl har deltagelsen i skolens liv da også givet et tilskud til hendes eget liv.

På lærerværelset påtog Grete Bondesen sig frivilligt opgaven som ordensduks. Skønt hun nu og da har kunnet udløse en gensidig irritation mellem sig og nogle af sine mere uordentlige kolleger, er der næppe tvivl om, at hun ikke mindst på dette område vil blive savnet efter sin afgang!

Endelig vil jeg personligt - andre må slutte sig til - takke Grete Bondesen for, at hun altid har været den gode og loyale kammerat. Nok kritisk, men berettiget kritisk.

Kirsten Røder.

Pr. 1/7-1979 ansattes Hans Attermann og hans kone Ketty som pedelpar ved Frederiksborg Statsskole, og afløste Robert og Henny Johansen, der havde været på skolen i 32 år.

SKOLENS LÆRERE OG FAGFORDELING

Andersen, Jette, adjunkt - dansk 2v, 2z, 1p - religion 2v, 2z, 3b, 3y, 3u
Bendix, Jørn, lektor - dansk 2c, 2y, 3b, 3z
Bertelsen, Aksel, adjunkt - matematik 1y, 2vN, 3mS, 2PQ
Bjernum, Jørgen, lektor - latin 1b, 1c, 2ab, - oldtidsk. 1b, 1c, 1z, 2a - historie, 1z
Bondesen, Grete, lektor - fransk 1a, 2x, 3b, 3x, 2PQ
Bonnesen, Arne, adjunkt - idræt 1x, 1abcv, 2x, 2y, 2z, 2u, 1HF - geografi 2xuF, 3mS, 1r
Bregnhøi, Hans Jørgen, adjunkt - geografi 2yF, 2zN, 2vN, 2mS, 3sS, 3uyN, 1p
Bruun, Kresten, adjunkt - kemi 2yFN, 2zFN, 2PQ - fysik 2yF, 2vN, 3mS
Capito, Mogens, adjunkt - historie 1v - samfundsf. 2abcS, 3abcS
Dupont, Birte, lektor - engelsk 2c, 1PQR - idræt 2c, 2v
Dupont, Ernst, studielector - engelsk 1c, 1y, 2PQ
Egebjerg, Jørgen, adjunkt - matematik 1b, 2yF, 3xzvN - fysik 2xyN, 2zvF, 1PQR
Fabricius, Christian, lektor - tysk 1c, 3b, - latin 2c - oldtidsk. 2x, 2y, 2z
Garvin, Tove, adjunkt - latin 1a - oldtidsk. 1a, 1u, 2b, 2u, 2v - engelsk 1b, 1u
Gudnason, Jørn, lektor - kemi 1x, 2uFN - fysik 1x, 3xF - matematik 2xuF
Hagel-Sørensen, Vibeke, adjunkt - fransk 2a, 3a, 3y - engelsk 3sS
Hall, Søren, adjunkt - fransk 2abcF, 2c, 3u, 3v - idræt 3abz, 3x, 3y
Hammeris, Erik, lektor - engelsk 2b, 3b
Hansen, Niels Bille, lektor - dansk 1c, 1z, 2b - tysk 1a, 1p
Jakobsen, Kurt, adjunkt - fysik 1u, 3xzvN, 3vF - matematik 2zvF
Jensen, Ellen Bastholm, adjunkt - dansk 1v, 1q - samfundsf. 2mS, 1q, 1r, 2PQ
Jensen, Erhard, lektor - dansk 1b, 2x, 3x - religion 2x, 2y, 2p, 2q
Jensen, Kåre Dag, adjunkt - historie 1c, 2z, 1r, 2q - fransk 1y, 1u, 2z - oldtidsk. 1y
Jensen, Palle Mørch, adjunkt - historie 1b, 1u, 2a, 2u, 3c, 3z, 1q - religion 2a, 2u, 3z
Joensen, Sverre Eide, adjunkt - matematik 1u, 3yuF, 1r
Jørgensen, Jesper Grove, adjunkt - musik 1a, 1b, 1x, 1y, 1z, 2ay, 2bv, 2cu, 2xz, 3xv, 3ay, 3bz, 3cu, 1pq, 1-3g + 1-2 HF kor
Jørgensen, Jytte, adjunkt - biologi 3xzvN, 3yuF, 1r
Karsdal, Bent, adjunkt - historie 2y, 3b, 3x, 1p - samfundsf. 3mS, 1p
Kjeldmand, Birgit, timelærer - formning 2ay, 2bx, 2c, 2z, 2u, 2v, 3ax, 3b, 3c, 3y, 3zu, 3v, 1pr, 1q
Knudsen, Connie, adjunkt - fransk 1c, 1z - idræt 2a, 2b, 2xy, 2zu, 3ax, 3c
Kohl, Anders, adjunkt - idræt 1y, 1z, 1u - biologi 2zuN, 3mS, 3vF
Kristiansen, Kirsten, adjunkt - idræt 1c, 1xy, 1zu, 3z, 3uv, 1r - biologi 3c, 3zF, 1q
Mondorf, Hella, adjunkt - tysk 3a, 3c - idræt 3ax
Mynster-Nielsen, Inge, adjunkt - fransk 1v, 2y, 3z, 1PQR - tysk 2abN, 1q, 1r
Nielsen, Bo, adjunkt - dansk 1a, 3c, 3y, 2q
Nielsen, Lotte Sahl, lektor - engelsk 1x, 1q, 2q - idræt 2c, 3by, 3c
Nissen, Eva, lektor - oldtidsk. 1x, 1v, 2c - tysk 1x, 2c, 2PQ - religion 2b, 2c, 3c

Obel, Stig, studielektor - kemi 1y, 1u, 1v - fysik 1v, 2zuN - matematik 2zuN
Olsen, Jørgen, rektor - engelsk 3a
Pantmann, Jørgen, lektor - biologi 2xyN, 3a, 3xF, 3yuN, 1p
Pedersen, Bodil Stenvang, adjunkt - idræt 1a, 1p, 1q, 2PQ - biologi 2vN, 3b, 2PQ
Petersen, Orla, adjunkt - matematik 1x, 2xyN, 3xF - idræt 2abv, 3uv - data 2g, 2HF
Petersen, Palle Bak, adjunkt - fysik 1y - matematik 1z, 2a, 3zF
Petersen, Viggo, studielektor - matematik 1a, 2mS, 3vF, 1p
Prins, Lissi, adjunkt - engelsk 1v, 3c - dansk 3v
Rosendahl, Eva, lektor - tysk 1b, 2abcF
Røder, Kirsten, studielektor - dansk 1y, 3u - historie 1y, 3u
Salling, Knud, studielektor - matematik 1c, 1v, 2c, 1q
Schomacker, Gert, adjunkt - matematik 2b, 3yuN, 2PQ - fysik 2xuF, 3yuN
Sivertsen, Ole, adjunkt - geografi 1a, 1b, 1c, 2sS, 2xyN, 2zvF, 3xzvN, 1q
Skrydstrup, Flemming, adjunkt - dansk 1u, 3a, 2p - religion 3a, 3x, 3v
Springborg, Ingeborg, adjunkt - fransk 1b, 2b, 2u, 2v - italiensk 1PQR
Teglbjærg, Leif Stubbe, adjunkt - engelsk 1a, 1z, 2sS, 1p
Vedelsby, Mette, adjunkt - fysik 1z, 2mS, 3zF - kemi 2mS
Vincentzen, Bent, lektor - historie 1a, 1x, 2c, 3a, 3y, 3v, 2p
Wählin, Peter, adjunkt - kemi 1z, 2vFN, 2xFN - fysik 3yuF, 2PQ
Aaen, Hans, lektor - dansk 1x, 2a, 2u - fransk 1x, 3c
Bonde, Niels, adjunkt - historie 2b, 2x, 2v
Bune, Karin, cand. mag. - engelsk 2a, 2p - dansk 1r
Dahlerup, Elisabeth, timelærer - musik, 1c, 1u, 1v, 1r
Jensen, Carsten Nejst, cand. psyk - psykologi 2PQ
Palme, Anette, timelærer - idræt 1b, 1v
Reumert, Grete, timelærer - dramatik 3g, 2HF

LÆRERKANDIDATER

I efterårssemestret 1979 har følgende lærerkandidater gennemgået kur-
sus i undervisningsfærdighed:

Cand. scient. Jens Bossen - biologi - idræt
Cand. mag. Birgitte Bloch Hansen - historie - dansk
Cand. phil. Jytte Houkjær - dansk
Cand. mag. Arne Preben Johansen - historie - idræt
Cand. mag. Halla Fabricius Møller - dansk
Cand. pæd. Gurli Johanne Pendergrass - engelsk
Cand. mag. Mette Rasmussen - fransk - idræt
Cand. mag. Bo Söderberg - samfundsfag

I forårssemestret 1980 gennemgår følgende lærerkandidater kursus i undervisningsfærdighed:

Cand. mag. Bo Søderberg - historie

Cand. mag. Lisbet Gertner Andersen - engelsk, idræt

Cand. mag. Vibeke Vestlev Bay - fransk, dansk

Cand. scient. Mogens Guildal - matematik, datalære

Cand. mag. Eva Jønsson - dansk, idræt

ADMINISTRATION

Rektor - Jørgen Olsen

Administrativ inspektør for gymnasiet - Bent Vincentzen

Administrativ inspektør for HF - Erik Hammeris

Boginspektør - Bent Karsdal

Indre inspektør - Erik Hammeris

Bibliotekar - Erhard Jensen

Sekretær - Ruth Lund Jensen og Elisabeth Raae

Pedel - Hans Attermann. Pedelmedhjælper - Gert Raun

Studievejledere ved gymnasiet - Ingeborg Springborg, Mette Vedelsby,
Mogens Capito og Anders Kohl

Studievejledere ved HF - Hella Mondorf og Erik Hammeris

BENEFICIER OG LEGATER

Frederiksborg Statsskole råder over en række beneficier og legater, som bekendtgøres ved morgensamling og ved opslag.

i 1979 uddeltes nedenstående beneficier og legater:

Provstinde Knudsen f. Bergs legat: Charlotte Friis 3d

Frederiksborgensensamfundets rejselgat: Marianne Thomsen 2p
Helle Korsholm 3z

Nanna Gandils gymnastik- og idrætslegat: Lene Damsgård 3x
Karsten Rasmussen 3z

Henning Skovs mindelegat til F. S.: Pia Marcher 2q
Jesper Fisker 3v

Pastor Christian Peder Pedersens legat: Henrik Rasmussen 3a
Stipendiefondet (uddelt i december): Lene Jensen 3c

Lektor A. H. Andersen og hustrus rejselegat: Susanne Christensen 3a
Helge Green 3u

Lektor Eva Rindals legat: Karen Andersen 2zF, Morten Davidsen 2xF

Stipendium Kornerupianum: Charlotte Friis 3d, Lars Jacobsen 3x

Poul Egede Rovsings legat: Lars Pedersen 2v, Anders Klinting 2z

Professor Dahls legat: Jette Hansen 3d

Boisens legat: Søren Hansen 2a

Overlærer Reinhardts legat: Henrik Østergård 3c

Antoinette Reinhardts legat: Kirsten Nielsen 3d

Salchows legat: Dorthe Høgh 3y

Budtz's legat: Morten Davidsen 3x

AF SKOLENS DAGBOG

August

13. nyt skoleår begynder

13.-16. introduktionsuge for 1g og 1HF

17. skolefest

27.-31. 3abcS ekskursion til Nakskov under ledelse af Mogens Capito

27.-31. 3yuN ekskursion til Øland under ledelse af Hans Jørgen Bregnhøj
og Jørgen Pantmann

31. DGS, GLO - møde for 1g

September

3.-5. 1x lejrskole ved Buresø under ledelse af Arne Bonnesen
og Hans Aaen

3.-5. 1z lejrskole i Thorsager under ledelse af Mette Vedelsby
og Peter Wåhlin

4.-6. 1v lejrskole i Gilleleje under ledelse af Ellen Bastholm Jensen
og Lissi Prins

5.-7. 1u lejrskole i Thorsager under ledelse af Kåre Dag Jensen
og Palle Mørch Jensen

7. 2a, 2u ekskursion til Skåne under ledelse af Hans Aaen

10.-12. 1a lejrskole i Hornbæk under ledelse af Tove Garvin, Leif Stubbe
Teglbjærg og Jesper Grove Jørgensen

12.-14. 1b lejrskole på Bornholm under ledelse af Ingeborg Springborg
og Erhard Jensen

- 12.-15. 1y lejrskole på Rødhus Klint under ledelse af Ernst Dupont
- 14. elevfest
- 17.-19. 1c lejrskole i Gilleleje under ledelse af Kirsten Kristiansen
- 17.-21. 3xzvN lejrskole i Skåne under ledelse af Jytte Jørgensen og Ole Sivertsen
- 19. regionsstævne i atletik på Rundforbi Stadion arrangeret af Frederiksborg Statsskole
- 23.-29. 3a studietur til London under ledelse af Vibeke Hagel Sørensen og Flemming Skrydstrup
- 23.-29. 3b studietur til Prag under ledelse af Bent Karsdal og Arne Johansen

Oktober

- 2. fællesarrangement: Pinter: »The Birthday Party« (Aba Daba)
- 6.-13. 3z studietur til Paris under ledelse af Inge Mynster-Nielsen og Palle Mørch Jensen
- 7.-14. 3y studietur til London under ledelse af Birgit Kjeldmand og Jesper Grove Jørgensen
- 5.-13. 3u, 3v studietur til Paris/Dijon under ledelse af Lissi Prins og Søren Hall
- 8.-15. 2z studietur til Rom under ledelse af Kåre Dag Jensen
- 12. elevfest
- 30. fællesarrangement om energi: Oplæg til emnedage. Indledere folketingsmedlemmerne Jytte Hilden og Annelise Godtfredsen

November

- 9. elevfest
- 27.-29. emnedage om energi

December

- 10. forældremøde 1g
- 12. forældremøde 1g
- 14. 2q på Monet-udstillingen, Ordrupgård med Bo Nielsen
- 21. juleafslutning, elevfest

Januar

- 3. skolen begynder efter juleferien
- 22. orienterende møde for 1g ansøgere
- 24. generalprøve på skolekomedie
- 25.-26. skolekomedie og bal
- 29. orienterende møde for HF ansøgere
- 29. 3c i Cafe Teatret og se »Frejas Alter« med Bo Nielsen

Februar

- 13. forældremøde for 3g og 2g
- 18.-22. vinterferie
- 29. elevfest

Marts

- 7. studieorienterende møde 3g, 2g, 2HF, 1HF
- 28. skolens 350 års fødselsdag
»Genboerne«, skolefest

April

- 24.-26. forårskoncert - »Hair«.

Maj

- 7. 3.g sidste skoledag/elevfest

Juni

- 20. translokation og dimission

Fra skolekomedien 1980. Foto: Ulrik Schack

SKOLENÆVNET

Medlemmer til skolenævnet er valgt af og blandt forældre til elever, der er under 18 år: Jens Gulstad, Ruth Jensen, Annette Palm Pedersen, Esther Sørensen. Valgt af lærerne: Viggo Petersen, som er nævnets sekretær, Bent Vincentzen. Rektor er nævnets formand.

FREDERIKSBORGENSERSAMFUNDET

Frederiksborgensersamfundet er en sammenslutning af tidligere elever, HF-studerende og lærere fra Frederiksborg Statsskole; formanden er tandlæge Wenche Knudsen. Der afholdes generalforsamling med efterfølgende festligt samvær på skolen fredag den 14. november 1980 kl. 19.30.

FERIER 1980/81

Sommerferie: mandag den 23. juni - fredag den 8. august

Efterårsferie: mandag den 20. oktober - fredag den 24. oktober

Juleferie: tirsdag den 23. december - fredag den 2. januar

Påskeferie: mandag den 13. april - tirsdag den 21. april

Grundlovsdag: fredag den 5. juni

Sommerferie 1981: mandag den 22. juni - fredag den 7. august

SKOLENS AFSLUTNINGSHØJTIDELIGHED

Skolens afslutningshøjtidelighed finder sted fredag d. 20. juni 1980 kl. 10.

DET NY SKOLEÅR

Det ny skoleår begynder mandag den 11. august 1980 kl. 8.20.
Elever og lærere samles i festsalen.

